

Petr S. Pixy

HADRY

Dvouaktová komedie ze smetáku

O literatuře bezdomovců a literátech bez domova

SYNOPSIS

Název: Hadry
Autor: Petr S. Pixy
Žánr: komedie
Obsazení: 4 muži + 2 ženy
- volitelně další vedlejší role (viz dále)

Děj se odehrává v malé bezdomovecké komunitě. Žije zde pár stálých obyvatel - starší pár Docent a Mamča, uznávaní ostatními jako autority. Požívačný Ročild, nemluvný Biska, tajně zamilovaný do přihlouplé naivky Prcinky, ochotně se nabízející každému muži. Docentovi se neustále ztrácí a po čase zase objevuje jeho poklad: starý svatební oblek. Pro všechny je to úplná záhada. Jednoho dne přichází spisovatel Vít, cenami ověnčený autor, toho času v tvůrčí i finanční krizi. Z ní ho má dostat zakázka na napsání dokudramatu o bezdomovcích. Ostatní ho ochotně krmí úžasnými, ale zcela vymyšlenými příběhy svých životů, které si Vít ochotně zapisuje. Spokojeně odchází s hotovým scénářem, zatímco Prcinka zjišťuje, že je těhotná. Když se po čase spisovatel vrátí, už mezi ně zapadá - nesmyslný scénář mu hodili na hlavu, vyhodili ho z televize a zůstal na dlažbě. Vztahy s ostatními se stanou upřímnější, dozvídá se jejich skutečné osudy a napíše podle nich skvělou divadelní hru. V záchvatu deprese se ale opije a scénář se pokusí spálit. Docent s Mamčou jej ale zachrání a odešlou do agentury. Konečně se odhalí záhada s mizejícím oblekem, Biska s Prcinkou se dají dohromady a poštěstí se jim spolu odejít za lepším životem. O zachráněný scénář projevíli zájem filmaři a spisovatel Vít se vrací na výsluní.

PROSTŘEDÍ

Stará skládka, kde squatuje malá komunita bezdomovců. Trochu skryté místo zarostlé křovím a stromy, ale v těsné blízkosti sídliště.

SCÉNA

Jediná jednoduchá scéna po celou dobu. Stará opuštěná skládka se zbytky nějaké staré budovy nebo haly, otevřené prostranství s ohništěm. Kolem můžou být keře, ploty z vlnitého plechu, nepořádek, hromady papíru, pneumatik apod., v pozadí stromy a nad nimi okna nějakých paneláků - ale všechno to může být jen naznačeno nebo jen vyplynout z děje, bez konkrétních kulis.

HLAVNÍ PRVKY

- společné sezení (třeba starý barel sloužící jako ohniště a špalky nebo pneumatiky kolem), hromady hadrů a neurčitých věcí kolem
- roh budovy, za kterou se lze schovat/odejít

OBRAZY

Celá hra se odehrává v jedné kulisách, nemění se scény, proto je scénář dělen do obrazů, odpovídajícím spíš hereckým výstupům nebo jiným celistvým částem děje.

POZNÁMKY

Ve hře je použita fonetická citace francouzské básně „Chanson“ (autor Jacques Prévert).

POSTAVY

Protagonista

AUGUSTIN „LANGUSTA“ VÍT (něco přes 30) - vyhořelý, nedávno slavný spisovatel, držitel Zlaté Litery a dvou Lumierů za úspěšný film, ale všechno už to nějak vyprchalo a invence i příležitostí ubývá. Toho času v tvůrčí krizi a existenčních problémech. Musí nutně napsat dokudrama o bezdomovcích, aby se vyhrabal z dluhů.

Bezdomovci

DOCENT (Milda, kolem 60) - postarší muž, nepsaný vůdce komunity, kterého všichni respektují. Mnozí si myslí, že přednášel na vysoké škole, ale ve skutečnosti nemá ani maturitu.

MAMČA (Bohuna, 50-60 let) - ženská středního věku, partnerka DOCENTA, ochránářská máma celého squatu. Vybírá od všech desátky, vede fondy a postará se o každého, kdo potřebuje pomoc.

ROČILD (Hynek, kolem 40) - požívačný epikurejec, schopný utratit peníze nastřádané za celý měsíc za jediný luxusnější požitek. Šíří kolem sebe legendu, že býval boháč, ale při rozvodu ho zruinovala manželka. Ve skutečnosti nikdy nikde nepracoval ani nebyl ženatý.

BISKA (Václav, 30-40) - nesmělý roztěkaný chlapík, trochu tajemný a málomluvný. Vždycky toužil pracovat u policie nebo u ochranky, proto má přezdívku BISka. Manuálně zručný, umí leccos opravit, ale neschopný najít si práci. Tajně miluje PRCINKU.

PRCINKA (Bára, 20-30) - místní rádodajka, dá kdykoli komukoli třeba jen za cigáro. Zcela postrádá stud a nechápe společenské konvence. Sympatická, ale nepřiliš inteligentní, často komolí cizí slova. Zbožňuje detektivní seriál Zapeklité případy, kterým se proslavil právě spisovatel Vít.

FLASHBACKY

Ve hře se objevuje několik flashbacků - vyprávění útržků minulých příběhů. Zde vystupuje postupně **12 dalších vedlejších postav**. V základním scénáři pro 6 herců je představují přiznaně hlavní postavy (v závorkách). Hlavní postavy hry se skokově proměňují v úplně jiné osoby nemající s vlastní postavou nic společného. To může zahrnovat rychlou změnu vizáže, kostýmu, nebo jen hereckou akci s vhodnou rekvizitou. Postavy ve flashbacku jsou zcela zcizené původním postavám, ale divák stále pozná, že jde o původní postavu v jiné roli.

Alternativa: Postavy ve flashbacích mohou hrát i dodateční herci. Pro zachování logiky a srozumitelnosti je pak nutné jimi obsadit všechny flashbackové role a postavy nemíchat. V jednotlivých flashbacích mohou vystupovat titíž herci - 2 ženy + 1 muž - nebo může každou postavu hrát jiný herec.

Obraz 4 - vymyšlené vzpomínky Ročilda

HOLKA 1 (PRCINKA)

HOLKA 2 (MAMČA)

MÁRIO (BISKA)

SEKRETÁŘKA (MAMČA)

PANIČKA (PRCINKA)

Obraz 6 - vymyšlené vzpomínky Bisky

PLUKOVNÍK (DOCENT)

AGENTKA (PRCINKA)

NOVINÁŘKA 1 (MAMČA)

NOVINÁŘKA 2 (PRCINKA)

Obraz 11 - vzpomínky Augustina

PRODUCENT (BISKA)

MARCELKA (PRCINKA)

Obraz 14 - vzpomínky Docenta (miniatura)

UČITEL (ROČILD)

1. JEDNÁNÍ

OBRAZ 1 - SKLÁDKA - DEN

DOCENT, MAMČA, PRCINKA, později BISKA

DOCENT a MAMČA sedí kolem starého barelu. MAMČA něco štrikuje a DOCENT předčítá z ohmatané staré knížky. Vzadu zpoza rohu vykukuje předkloněná PRCINKA.

DOCENT

*(pěknou francouzštinou
procítěně recituje z knížky)*

Kel žúr somenů
Nu som tuležúr, monamí
Nu som tutlaví, monamúr
Nunu zemon enu vívon
Nu vívon e nunu zemon
E nune savon pase kuse kulaví
E nune savon pase kuse kuležúr
E nune savon pase kuse kulamúr

MAMČA

(rozněžněle)

To je takový pěkný... Tenhle Prévert je prostě nejhezčí, vid' Je to takový mazlivý. Nuňu žemón, patlaví a tutlaví...
*(snaží se rozmotat
zašmodrchaný kus vlny)*
Sakra, tam je zase cucek jak prase, to zaboha nejde a nejde...

PRCINKA

(začíná se rytmicky pohupovat)

Hele, Docente, dej tam ještě ňákou, ono se to při tom děsně pěkně poslouchá.

DOCENT

*(otočí se na ni a obrátí
znehuceně oči v sloup)*

Šmarjá už zas. Holka, máš ty v sobě vůbec kouska studu?

PRCINKA

*(směje se a kmitá stále víc
rytmicky dopředu a dozadu)*

To není žádnéj stud a není to vůbec žádnéj malej kousek!

MAMČA

Ale vždyť ji nech, je mladá a zdravá, tak co by si neužila. Mně bejt dneska pětadvacet, tak to bys viděl, jak bych...

(zmlkne, když se ni *DOCENT*
zamračí)

DOCENT

Si tady připadám jak džúbox v bordelu.
Hej, hodte tam něco rytmickýho, pantáto,
ono se nám u toho dobře pr... poslouchá.
(zabouchne a odloží knížku,
otočí s k *MAMČE*)
A vůbec. Víš, že jsou zase fuč?

MAMČA

(překvapeně vzhledne)
No neblázni, znova? Kdy zmizely?

DOCENT

Vim já? Ráno tam ještě byly, koukal jsem
se. Ale teď jsou normálně v čudu, kufr
prázdněj.

PRCINKA se mezitím přestala vrtět, narovná se a vychází zpoza
rohu. Rovná si sukni a jde blíž.

PRCINKA

(udiveně se směje)
Ježiškunakřížku, se ti zase ztratily ty
hadry, jo? No to je prča!

Za ní zpoza rohu vyjde *BISKA* a soustředěně si zapíná poklopec.
Když zjistí, že na něj ostatní koukají, lekne se a chce
zmizet. Ale *PRCINKA* ho rázně zarazí.

PRCINKA

Hele hele hele, tak moment!
(vytáhne krabičku cigaret a
nastaví ji před něj)
Na něco jsi zapomněl, pusinko.

BISKA se prohmatá a pak vytáhne z kapsičky ošuntělé flanelové
košile dvě cigarety a zasune je do nastavené krabičky. Pak
beze slova odběhne pryč.

DOCENT

(nakoukne jí do krabičky s
cigaretami)
Dvanáct! Ty se koukám dneska zrovna
nenudíš, Prcinko.

PRCINKA

No co, cigára nerostou na stromě. A já ten nytokýn prostě potřebuju. Tak mi dopřej aspoň nějakou tu neřest, ty suchare.

(labužnický si zapálí a rozvalí se vedle MAMČI)

DOCENT

Prej aspoň nějakou! Ty se mi zdáš.

PRCINKA

No a co ty hadry? Pokolikátý to už řešíte? Jako chceš říct, že je vždycky někdo čórne, a pak je tam zas normálně vrátí jako by nic? A pak je čmajzne znova?

MAMČA

Jo, přesně tak to je.

PRCINKA

Hustý, to je pěkně ujetý... A vrátí je úplně stejně tam kde byly, jo?

MAMČA

No fakt!

PRCINKA

Hele, a nemáš ty ten kufr náhodou to, zamčenej?

DOCENT

No to je právě to! Ony mizí ze zamčenýho kufru! Klíček mám pořád tady

(poplácá si po kapse)

Někdo si je klidáňko vezme-

MAMČA

Z jeho zamčenýho kufru-

DOCENT

- a druhej den jsou zase zpátky v tom

MAMČA

Pořád zamčeným-

DOCENT

- sakra pořád zamčeným! kufru!!

(...)

A nejen to.

PRCINKA se posadí a zbystří.

DOCENT (pokr.)

Vůbec nejdivnější je, že pokaždý jsou dost použitý, něčím umazaný nebo načichlý a tak. Když se znova objevily posledně, tak normálně strašně smrděly střelným prachem. Fakt!

MAMČA

No vážně, já si čichala!

PRCINKA

(vzrušeně vyskočí)

Ježiškunakřížku! Tak to bude nějaký vrah, to je úplně jasný! A ty hadry jsou předmět ten, policijnej. Jak posledně v tý kriminálce. Ty krásó! Hele, sleduj, jo, já to úplně vidim: to se tady budeš takhle válet s tou tvojí knížkou, jo, a najednou přilítnou cajti se psama a ty ty hadry hnedka vyčmuchaj a týpci s kuklema budou řvát jak pominutý „Cijé! Pocijé!“ a pak přijde Kukačka, víš kterej, ten kapitán detektiv s tím párátkem v hubě jak ho vždycky žužle, a začne do tebe kérovat „víte, pane, mně nějak nejde do hlavy, že máte hadry z vraždy zamčený u sebe v kufriu, to je vám takový zaprklitý problém...“ a dycky jak on řekne „zaprklitý problém“ a podrbe se takhle na hlavě, tak to už se vezeš, za chvílku ti normálně nasadí klepeta a si finitývně v prdeli, Docente. Finitývně, ti povidám!

PRCINKA vzrušeně pobíhá kolem a zuřivě kouří.

MAMČA

(se smíchem)

Prosim tě, uklidni se, plašane.

DOCENT

V první řadě „zaprklitý“ není žádný slovo...

PRCINKA

Je! Dyk na to koukám! Kapitán Kukačka to říká pokaždý. „To je takový zaprklitý“-

DOCENT

Zapeklitý, ty trdlo! A v druhé řadě sem
nikdo nevletí, ty tvý policajti i s
kukačkou jsou akorát herci v televizi.

OBRAZ 2 - SKLÁDKA - DEN

DOCENT, MAMČA, PRCINKA, přichází ROČILD

Na scénu se přiřítí ROČILD, až se všichni leknou.

ROČILD

Ty vole, tam je policajtů!

Všichni ztuhnou zděšením.

ROČILD (pokr.)

No fakt! Tolik švestek pohromadě jste neviděli. Tady za rohem se na křižovatce sčuchly hnedka tři auta do sebe, jedno je teda totálně na hadry a dvě jen tak trochu pomuchlaný... – ale policajtů se tam hemží jako much. Se běžte podívat.

PRCINKA

(s viditelnou úlevou)

Ročilde, ty seš přece takovej vůl.

ROČILD

(nechápvavě se rozhlíží)

Co je, co jsem zase udělal?

MAMČA

Jenom jsi tady Prcince narušil vyšetřování zaprklitý vraždy.

ROČILD

Zapr-co? Oni někoho zabili?!

MAMČA

Ale nikoho, prosimtě. Hadry mu zase někdo čórnul.

ROČILD

Už zase? Z toho tvýho zamčenýho kufru?

PRCINKA

(hned přiskočí a ukazuje na něj prstem)

Ha! A jak von to ví, že byly v zamčeným kufru?! Ježíškunakřížku, to byl určitě von! Normálně zamordoval někoho kvůli ... nadívaným šnekům s uherákem nebo něčemu podobnému!

ROČILD

(laskavě ji uklidňuje)

ROČILD (pokr.)

Ale Prcinko, vždyť to tady přece ví úplně každý, že má tuhle Docent v kufru zamčený ty svoje nóbl hadry a že se mu co chvíli ztrácí. Tak se uklidni, šerloku.

(vytáhne z kapsy dvě cigarety)
Hele, co mám.

PRCINKA

(okamžitě zjihne a táhne ho směrem za roh)

Jé, no tak pojd', divochu!

ROČILD

(odstrčí ji)

Počkej, počkej, to má čas. Nejdřív důležitější věci!

ROČILD vytáhne z kapsy malou zavíčkovanou skleničku, z druhé malou lžičku a usadí se vedle MAMČI. Obřadně vyleští lžičku, otevře skleničku, dlouze přičichne a slastně ochutná z jejího obsahu.

DOCENT

Řekni, že to není to, co si myslím.

PRCINKA

Co to je, co to je?!

ROČILD se jen se zakření na DOCENTA a slastně přikývne.

PRCINKA

Tak co to je!

DOCENT

To je prostě neuvěřitelný. Neuvěřitelný! Všichni tady žijem z ruky do huby. Každý je vděčnej i za tu řídkou dopolední polívku od Armády spásy, za každou korunu, co dokáže splasit, a ty tohle. Ty to musíš mít v tý hlavě úplně vycinkaný, Ročilde, to je přece tak absurdní. Vždyť jenom ty boty. Koukni na ty svý boty: díra, díra, žralok, rozpáraný, tahle se ti úplně rozpadá, nový si do zimy nesplašíš – ale ty si stejně žereš tohle, jako bys byl doopravdickej Ročild!

PRCINKA

Sakra, tak co to je?!

DOCENT

Tohle? Tak tohle, děvče moje zlatý nevinný, civilizací nepolíbený, tohle je kaviár. Pravej jeseteří kaviár. Zatímco tohle-

(máchně rukou kolem)

je stará smradlavá skládka. Tuhle máme rezavej plech, za ním se nachází malebný přístřešek z rozmočenýho kartonu, támhle vedle toho mastnýho hadru, to chlupatý šedý do žlutozelena, to je plesnivá houba. A támhleto chlupatý šedý do modrozelená, co na nás čumí z tý roury, to je krysa, jedna z mnoha, račte se podívati. A tohleto boží hovádko uprostřed toho všeho, to je prosím pěkně bezdák, co si tady v tom smutným bordelu žere pravej jeseteří kaviár!!

ROČILD

(s plnou pusou)

A co jako? Hele, celý dopoledne jsem vykládal bedny z kamionu za tlustýho Fredyho, kmital jsem jak splašenej holub tam a zpátky, zatímco ten hajzlik si drbal moudí na gauči a čuměl na fotbal, a dostal jsem za to usmolený dva stováky. Za čtyry hodiny! Ale vydělal jsem si je, sakra, poctivě, těmahle rukama. Tady má Mamča desátek-

(vytáhne z kapsy minci a podá ji MAMČE)

páč já nešvindluju jako někdo - a za zbytek jsem si koupil tuhleto ušmudlanou malinkatou trošinečku kaviárečku. Dyk to je jenom reklamní vzorek, menší balení se už ani nedělaj, prosimtě!

DOCENT

Reklamní vzoreček. Skoro za dvě stovečky! Vždyť si za to jsi mohl mít normální jídlo na pár dní, ty vole! Jak můžeš všechno utratit za takovouhle kravinu?!

ROČILD opatrně odloží skleničku, vstane, jde k DOCENTOVI a dívá se mu přímo do očí.

ROČILD

Tak hele, sleduj mě. Když nemám žádný prachy, tak si logicky nemůžu dát žádnéj kaviár. Když ty prachy jednou mám, tak si ho podle tebe nemůžu dát taky.

(vybuchne)

Tak kdy si teda podle tebe mám ten zkurveneš kaviár jako dát?!

DOCENT se jen nadechne a bezmocně mávne rukou. V pozadí se zatím PRCINKA přikrade k odložené skleničce a opatrně ochutná. Okamžitě sousto vyplivne a znechuceně prská.

PRCINKA

Fuj, to smrdí jako ta... jak ryba! To je odporný!

ROČILD

Proboha, co mi do toho hrabeš, Prcino, když ti to nechutná! Teď jsi mi toho vyprskala nejmíň za dvacku, takový škody...

PRCINKA

(otírá si zuřivě jazyk)

Blee, to je hnus! Nemáte něco k pití?

PRCINKA odbíhá někam dozadu pro vodu. ROČILD se uvelebuje zpátky na místo a labužnický se pouští do zbytku kaviáru.

ROČILD

(nabízí sousto MAMČE)

Nechceš trošku?

MAMČA se ujistí, že DOCENT se nedívá, pak kývne a sousto ochutná. Labužnický si pomlaskává a blaženě se usmívá.

ROČILD

Dobřej, co?

MAMČA

Nejlepší, co jsem kdy jedla.

OBRAZ 3 - SKLÁDKA - DEN

DOCENT, MAMČA, ROČILD, přichází AUGUSTIN, později i PRCINKA a nakonec i BSKA

Na scénu opatrně a nesměle přichází AUGUSTIN. Chvilku se ochomýtá kolem, než si jej postupně ostatní všimnou. Když zjistí, že o něm vědí, začne očividně špatně přehrávat: mluví škrobeně jak mizerný herec a dělá křečovitá teatrální gesta.

AUGUSTIN

Dobrý... ehm, na... nazdar! Jsem bezdomovec Hugo a říkají mi Ha... Hadrák Hugo. Nemám kde bydlet a kýž bych tu mohl pobýt s vámi. Dobří lidé.

DOCENT s ROČILDEM se po sobě nechápavě podívají, MAMČA vyprskne smíchy do rukávu. ROČILD naznačuje ostatním, ať se nesmějí. Pak jde pomalu k AUGUSTINOVÍ a mluví na něj opatrně a přehnaně zřetelně jako na blázna.

ROČILD

Nazdar, Hu... Hadráku Hugo. Vítám ťa hu nás. Já jsem ... mňa zvú Kentusák Kvído a jsem taky bezdomovec.

VŠICHNI (sborem)

Naz-dar, Kví-do!

ROČILD štouchne DOCENTA, aby pokračoval.

DOCENT

(ještě pomaleji a přehnaněji)

Nazdar, Hugo, mně říkajíjó Odpudivý Oto a jest jsemť táký bezdomovec.

VŠICHNI (sborem)

Naz-dar, O-to!

ROČILD s DOCENTEM koukají na MAMČU a gesty ji ponoukají, ať pokračuje. Ta na ně jen chvíli znechuceně kouká a obrátí oči v sloup. Pak se dlouze zadívá na AUGUSTINA a postupně na něj upřou pohled i ostatní. Ten vylekaně couvá a nakonec sklesne.

AUGUSTIN

Nejde mi to, co?

Všichni současně zavrtí hlavou. AUGUSTIN chvíli bezradně stojí, pak jen rozhodí rukama. Ukáže na volné místo na sezení.

AUGUSTIN

Můžu?

MAMČA kývne a AUGUSTIN se posadí. Vytáhne krabičku cigaret, zapálí si, pak si uvědomí, že by měl nabídnout. Nabídne všem, každý si vezme aspoň jednu, ale schovají si je. AUGUSTIN se po nich rozhlíží a neví, co říct.

AUGUSTIN

Já nevím, jak bych začal...

MAMČA hlasitě vzdychne, odloží šití a vstane.

MAMČA

Hele, mladej, v klidu. Každěj sem jednou přišel poprvý. My tady s tím neděláme žádný velký štráchy. Jestli tady chceš bejt, tak si posluž, nám to je fuk. Akorát teda pár pravidel tady máme.

MAMČA začne vypočítávat stokrát omletý text, místy se k ní přidají ostatní, občas někdo něco doplní.

MAMČA (a ostatní)

Přijdeš kdy chceš, odejdeš kdy chceš, děláš, co chceš, chrápeš kde chceš, ale: nesereš kde chceš, chodí se až za ohradu, žádný kudly, žádný čórky, žádněj fet, o chlást se dělíme, o cigára se nedělíme! Když ti dá sociálka, dáváš desátek Mamče do fondu, když něco vyděláš, dáváš desátek Mamče do fondu, protože proč? Protože když nedá sociálka a když nevyděláš, tak u Mamči hlady nikdo neumře. Komu naše pravidla nevoní, stačí říct, úklona, pukrle, odchází vlevo. Jasný, ty... Hugo?

AUGUSTIN

(*provinile přikývne*)

Augustin.

ROČILD

To znám, to jsou nějaký prášky na zažívání, že jo? To tu asi nemáme.

AUGUSTIN

Ne. Jméno. Moje. Se jmenuju. Augustin.

ROČILD

Kecáš.

Přibíhá PRCINKA.

PRCINKA

Třikrát jsem si musela vykloktat a ještě loknout vína, a stejně ten hnus ještě cej...

(spatří AUGUSTINA a ztuhne)

Ty vole.

Chvíli zmateně gestikuluje a ukazuje na AUGUSTINA.

PRCINKA (pokr.)

Ty vole. To je von, ne? No je to von, že jo?

DOCENT

Kdo on?

PRCINKA

No von! Ten... Vít. Jseš Vít, že jo? Vít to, jak ono to... Langustin Vít!

AUGUSTIN

(udiveně)

Augustin Vít... Vy mě znáte?

PRCINKA

No jasně že jo, já na to koukám! Furt!

(ostatní nechápou)

No jak píše ty kriminálky přece! Dostal za to přece všechny ty ceny, tu zlatou kytaru a ty riviéry! Jsem na to koukala taky! Zaprklitý případy!

DOCENT

Zapeklitý... – to jako fakt?

AUGUSTIN

(mávně rukou)

No jo... Zlatou Literu za knížku a dva Lumiéry za scénáře. Ale to už je dávno.

(smutně si povzdechne)

Roky jsem nic kloudného nenapsal.

ROČILD

(nadšeně)

A teď jsi semka přišel sbírat ten, materiál, že jo! Budeš psát román tady o nás, jo?

AUGUSTIN vstane, vztekle zašlápne cigaretu a chce něco ROČILDOVI zpříma říct. Pak jen mávně rukou a odvrátí se.

AUGUSTIN

Román... To by bylo... fakt hezký.
(*chvíli nervozně chodí, pak se obrátí k ostatním*)

Jenže oni po mě chtěj to zkurvený dokudrama. Ve stínu velkoměsta. Komunity bezďáků a jejich háelpěčka.

PRCINKA

(*zděšeně*)

Ježiškunakřížku, no to ne! Nějaký pěčka já teda fakt nedělám! Dej cígo a jdem za roh, klíďo, kámo. Ale takovýhle to, kamerování, to teda nikdy!

AUGUSTIN

Ale žádný pěčka. Háelpěčka. Hluboký lidský příběhy. To se tak v televizi říká. Pohnutý osudy vyvrhelů na okraji společnosti, aby se mastňáci s pivem a brambůrkama u bedny mohli dojímat a myslet si, jak se vlastně mají dobře.

DOCENT

Vyvrhelů?

MAMČA

Na okraji společnosti, slyšel's ho.

AUGUSTIN

(*nevnímá je*)

Já dostal Literu za filosofický přesahy kriminálního dramatu a neobyčejnou jazykovou kreativitu! O mých pregnantních psychologických vhldech na pozadí zdánlivě fádních detektivních případů natočili samostatný díl kritický talkshow na Art-dvě! Mám kurva vlastní heslo na Wikipedii! A možná budu i maturitní otázka!

Během jeho řeči zpoza rohu vykukne BISKA. Nenápadně odhodí svůj batoh někam stranou, pak chvíli poslouchá a opatrně se přišourá k ostatním. Beze slov se snaží vyzvídat, co je AUGUSTIN zač, ale moc se toho nedozví.

AUGUSTIN

Nejdřív mi z toho udělej' ten debilní seriál, a teď mi ještě hodí na krk nějaký podělaný dokudrama... Jenže bez toho honoráře budu úplně v hajzlu.

AUGUSTIN si zničeně si sedne a zase si zapálí cigaretu. Opakuje se scéna s nabízením a rozdáváním cigaret. BISKA moc netuší, kdo se to tu objevil, ale cigaretu si vezme hned třikrát. DOCENT si přisedne a jakoby soucitně ho poplácně po ramenou.

DOCENT

Jo mladej, nikdo to tady nemá zrovna jednoduchý.

Pak sáhne po své knížce a začne si číst. ROČILD mezitím vytáhne dvě cigarety, ukáže je PRDELCE, ta se zasměje a oba odběhnou za roh. BISKA je smutně pozoruje.

MAMČA

Hele, nechceš trochu kafe, Langusto?

AUGUSTIN

(překvapeně)

Vy tu máte... Ale jo, hrozně rád!

MAMČA

Tak pojď, aspoň tě tady trochu provedu.

MAMČA a AUGUSTIN odejdou. BISKA nenápadně sebere svůj batoh a taky zmizí za rohem. DOCENT začne u knížky klimbat. Stmívačka.

OBRAZ 4 - SKLÁDKA - VEČER

ROČILD, AUGUSTIN, MAMČA, později PRCINKA a BISKA ve flashbackových rolích.

V barelu uprostřed hoří oheň. ROČILD a AUGUSTIN sedí u něj, AUGUSTIN se v chabém světle snaží zapisovat poznámky do notesu. MAMČA opodál něco štrikuje.

AUGUSTIN

Takže teda žádněj Kentusák Kvído, ale Ročild, jo? Aha...

MAMČA

Rozmařilej Rozumbrada Ročild, jestli to taky chceš rozkošatělý.

AUGUSTIN

A ostatní teda...
(mžourá do poznámek)
... Docent, Biska a... Prcinka, jo?

ROČILD

A tuhle naše Mamča, pochopitelně.

AUGUSTIN

Fakt zajímavý. Za tím musí být hrozně skvělý příběhy přece, takovýhle šťavnatý přezdívky...

MAMČA

Jo, třeba Podržím Přechoťně Povolná Prcinka. To ti je táák zatraceně hlubokej příběh!

ROČILD

Asi tak dvanáct centimetrů...

AUGUSTIN

Jakože ona tady...

ROČILD

Hele, jestli zainvestuješ dvě cigára, můžeš si to prubnout klidně hnedka.

AUGUSTIN

Ona to... jen za dvě cigarety?

MAMČA

Tak ona „to“ i za jednu, ale to je prej taková rychlovka, že to nestojí za řeč.

ROČILD

(důvěrně šeptá)

Jojo, rozhodně lepší si našetřit dvě,
nedá se srovnat.

AUGUSTIN

(zapisuje si)

Hmm... Ale tak třeba Ročild, to přece
nebude jen tak, aby člověku tady na
okraji, bez domova, dali přezdívku podle
nejslavnějšího milionáře. To přece
muselo mít důvod.

MAMČA

No aby ne! On totiž náš Ročildek...

ROČILD

Mamčo! Já sám. Pššt. Já to tady panu
spisovateli povím hezky všechno sám.

(k AUGUSTINOVÍ)

Já totiž, váženej Langusto, opravdu
bejval milionář.

*MAMČA překvapeně vykvikne, ale ROČILD na ni uděla pššt a pošle
ji pryč. MAMČA nic nechápe, ale odejde.*

ROČILD (pokr.)

Milionář. A pořádněj! Hele, to dojížděly
ještě zlatý devadesátý léta. Já teda byl
tehda docela v hajzlu, to zas ne že ne.
Před maturou, rodiče něco sypali, ale
cíga, kluby, fet, holky, něco to stojí,
znáš to, že jo. A kde furt brát, když
vysychá rychleji, než se dolejšvá. No, a
pak se na jednom mejdanu v klubu objevil
Mário.

*Přejde dopředu, flashback. Boďák, diskosvětla, taneční hudba.
Přidají se k němu PRCINKA a MAMČA v rolích sexy holek, co se
na něj věší. Z druhé strany přichází BISKA jako devadesátkový
mafián MÁRIO.*

MÁRIO (BISKA)

Hele, mladej. Sem slyšel, že by se ti
hodila nějaká ta kačka k dobru.

ROČILD

(frajersky)

Hrň to do mě, draku!

MÁRIO (BISKA)

Víš co. Mám tady bokem pár takovejch menších firmiček a nějak mi už nezbejvá čas se o všechny pořádně starat. Takže by se mi docela hodil někdo mladej, šikovnej a spolehlivej, kdo by si jednu dvě vzal na povel. Co říkáš, cejtíš se na to?

HOLKY (PRCINKA A MAMČA)

(hrají nadšení)

Júúú, no jasně, že jo, brouku!

ROČILD

Klídek, klídek, roštěnky.

(k MÁRIOVI)

Jako že bys mě to... zaměstnal?

MÁRIO (BISKA)

No ty pičo, zaměstnal, ale fuj! Kde žiješ, mladej? Volnej trh! Uděláme normálka dceřinku, nahodíme frenčízu, dáme přátelskej deal, esi mi jako rozumíš. Prostě mi tuhle akorát podškrábneš pár papírů a bude to jakože tvoje. Ale o vejvar se pak samosebou šábneš se strejdou Máriem, kapišto?

Plácnou si, radost, oslava. PRCINKA a MAMČA odejdou. MÁRIO/BISKA odchází zvolna do pozadí scény.

ROČILD

(zpět civilně k AUGUSTINOVÍ)

Prostě bílej kůň, znáš to, že jo. Pár měsíců to fungovalo skvěle, firmy sypaly, většina chechtáků se odklonila Máriovi, ale pro mě z toho zbylo pořád dost dobrý bydlo. Akorát pak jednoho dne...

Flashback: V pozadí scény je MÁRIO přepaden a zavražděn. Zpět do reality.

ROČILD (pokr.)

Takový ty mafiánský strkačky, znáš to, že jo. A Mário najednou nebyl.

(pokr.)

ROČILD (pokr.)

Ani vlastně nevím, jak se to stalo, ale na mě se v těch zmatkách čoveče tak nějak zapomnělo a jedna z těch Máriových firmiček mi zůstala na krku. Legálně moje... Hele, Langusto, co víš o kuličkovejch ložiskách?

AUGUSTIN

(překvapeně)

No vlastně skoro nic. Takový kulatý s kuličkama, aby se to točilo. Vazelínou se to maže.

ROČILD

Přesně! Tak to víš přesně to samý, co jsem o tom věděl i já - akorát jsem teda zrovna byl majitel největší export-import firmy na kuličkový ložiska ve střední Evropě.

Flashback: Přichází MAMČA coby upjatá sekretářka s deskami a papíry.

SEKRETÁŘKA (MAMČA)

Tak ty ézet třináctky z Rumunska zase nedorazily. A asi jen tak nedorazí. Překlep v adrese, jsou na cestě do Čečenska. (...) Ale místo toho nám na nákladovým nádraží stojí navíc dva vagóny plný emkápé stošestapadesátek. Do konce týdne odtam musí zmizet.

ROČILD

(bez zájmu)

Šmarjá, to jsou zase který?

SEKRETÁŘKA (MAMČA)

(rozpaží)

Takový ty metrákový, do jeřábů a rypadel...

(tišeji)

... a do tanků.

ROČILD

(radostně)

No vida! Tak to si je určitě zase rád vezme Vasil, to je přece kamarád. Zavoláte mu a zařídíte to, paní Gábinko, že jo? Jako vždycky.

SEKRETÁŘKA (MAMČA)

Jako vždycky...

Sekretářka/MAMČA znechuceně odchází. Míjí se s přicházející PRCINKOU v roli zbohatlické paničky.

PANIČKA (PRCINKA)

(cestou k MAMČE tiše)

Vasil? To je ten...

Naznačí svalnatého sexy muže a když jí to MAMČA potvrdí, svůdně se oblízne jak mlsná kočka. Pak se obrátí k ROČILDOVI.

PANIČKA (PRCINKA)

No si představ, čumáčku, že ty mramorový obklady normálně nepřivezli! Že prej zemětřesení v Itálii, zavalenej důl a růžovej mramor prejže není a nebude! No chápeš to?

ROČILD

(k AUGUSTINOVÍ)

To je Nikolka. Brali jsme se na jachtě na Riviéře...

PANIČKA (PRCINKA)

Jako trapný Taliáni se nechaj zasypat a mramorek pro Nikolku jako nebude nejmíň rok? To jsou svině, co?

ROČILD

(k PRCINCE)

Tak se uklidni, miláčku. Já zítra zajedu do toho obchodu a nějak to domluvím.

PANIČKA (PRCINKA)

No to nemusíš, čumáčku, já tam teďka byla. Ale představ si, že mi tam odtáhli Pusíka. Jakože cože? Prej nějakěj zákaz stání, normálně. Chápeš to? Jaký smůtýčko musíš mít v hlavě, abys jako odtáhnul pětkový bávo z Pařížský, že jo?

ROČILD

Tak já zavolám na odtahovku, oni ti Pusíka zase vrátí.

PANIČKA (PRCINKA)

No to nemusíš, čumáčku, já tam teďka byla. Jenomže ti hajzlové po mě chtějí tři litry!

(a nastaví dlaň)

ROČILD

Ale miláčku, tam přece určitě berou i kartičky. Máš přece kartičku. Dáš jim kartičku, oni ti dají autíčko.

PANIČKA (PRCINKA)

(naštvaně)

Jenže na kartičce už nejsou penízky.

ROČILD

Jak to? Včera jsem ti tam nechával nejmníh stovečku, miláčku.

PANIČKA (PRCINKA)

Jenomže já byla ve fitku a na obědě! (...)
A taky jsem se ještě stavila u Gabána pro takovej prima kožíšek a botičky, víš, čumáčku?

(opět nastaví ruku)

ROČILD jen obrátí oči v sloup, vrazí jí nějaké peníze nebo kartu. PRCINKA mu vlepí pusu na čelo a ladně odchází. ROČILD si unaveně sedne zpátky k AUGUSTINOVÍ.

ROČILD

O půl roku později jsem měl holej zadek. Ty dvě mě oškubaly jak slepici. Všechny ty přebytečný vagóny si paní Gábinka celou dobu ulejšvala pro sebe a jednoho krásnýho dne jsem zjistil, že mi ve firmě nepatří už ani sešívačka. A kamarád Vasil sehnal Nikolce krásný růžový mramorový obklady a pak ještě další kožíšek a botičky a novýho Pusíka a nakonec si zabral i mou postýlku... Vila byla samozřejmě kvůli daňový optimalizaci napsaná na ni, znáš to, že jo. Jednoho krásnýho dne si takhle ráno jdeš zaběhat a je to. Vyměněný zámky a zůstane ti jen teplákovka a odrbaný kecky.

Na scénu se vrací MAMČA s PRCINKOU a něco si šeptají, hihňají se a ukazují na ROČILDA. Není úplně jasné, v jaké jsou roli.

AUGUSTIN

(stále si zapisuje)

To je naprosto neuvěřitelný příběh!

Nakonec se MAMČA vrátí k svému pletení a PRCINKA se rozvalí vedle AUGUSTINA a zapálí si cigaretu.

OBRAZ 5 - SKLÁDKA - VEČER

AUGUSTIN, ROČILD, MAMČA, PRCINKA, přichází DOCENT, později
BISKA

Všichni zase sedí na špalcích kolem barelu, přichází DOCENT.

DOCENT

(zdálky volá na MAMČU)

Tak si představ, že ty hadry jsou zase zpátky!

MAMČA

(překvapeně)

V tom kufru?

DOCENT

Jo.

PRCINKA

V tom zamčeným kufru?

DOCENT

Jo.

PRCINKA

Zaprklitý případ! Já to pořád..

(na něco si vzpomene a
vyskočí)

Ježiškunakřížku, ona je středa, vy taky
neřeknete!

Odběhne dozadu.

AUGUSTIN

Co se jí stalo?

VŠICHNI (sborem)

Je středa!

MAMČA

(k DOCENTOVI)

Hele, a smrděj zase něčím?

DOCENT

Nic novýho. Ale jsou pro změnu celý od
nějaký sádry. Nebo křídy nebo co.

ROČILD

Je to sádrokartonář!

DOCENT

Jasně. Staví tajnej sklad střelnýho prachu ze sádroše a strašně moc k tomu potřebuje ručně šitý kvádro z kašmírový vlny s jemným proužkem. Úplně živě to vidím.

Vrací se PRCINKA s omláceným tabletem oblepeným lepicí páskou a přilepenou velikou, provizorně vyrobenou baterií. Nicméně tablet se zdá funkční.

PRCINKA

Akorát! Za chvilku to začíná!

ROČILD

A víš, že si to na tom můžeš pustit, kdy chceš a nemusíš čekat na začátek, že jo?

PRCINKA

Když to ale není vono, to pak ztrácí kouzlo. Hele, hele, už končí reklamy! Pojdte koukat, honem!

DOCENT

(bere si knížku)

Dej mi pokoj. Já se teď od toho kufru nehnu na krok, to by v tom byl čert...

DOCENT odchází.

ROČILD

Beze mě taky, dneska je v grandhotelu ochutnávka velkých vín z Bordaux.

AUGUSTIN

(udiveně)

To tě tam jen tak pustí?

MAMČA

To bude zase nějaká brigádka. On tam po skončení bude vynášet pytle s odpadkama a tak, že jo, Ročilde?

ROČILD

Víte vy, co na takovýchle akcích vždycky zbude nedopitýho fantastickýho vína? Plánuju si to pořádně užít, dneska mě nečekejte.

MAMČA

(zvedne se, k PRCINCE)

MAMČA (pokr.)

A víš co, já se zrovna dneska ráda podívám. Pojď, vezmem si to do kutlochu a budeme koukat spolu. Mám tam taky ještě trochu šatů tetrapak, uděláme si dámskou jízdu.

PRCINKA nadšeně souhlasí a odcházejí spolu zírajíce do tabletu. Potkají přicházejícího BISKU, který už nadějně sahá pro cigarety do kapsy, ale PRCINKA si ho vůbec nevšimá.

BISKA

Ona je to, středa, vlastně...

AUGUSTIN

Že ji baví na tu kravinu koukat...

BISKA

(překvapeně, nechápe)

Hele, já myslel, že to píše von, ne? Jste říkali, že...

ROČILD

No psal, ale oni mu to nějak to... rozbili, nebo co, víš?

AUGUSTIN

Rozbili... Zkurvili to! Úplně! To se roky pipláte s psychologickýmá profilama postav, vystavíte hrdinovi traumatickou historii, pilujete lingvistický hříčky a až čapkovsky si hrajete s jazykem - a pak to od vás koupí nějaká tévé jedna a uplácají vám z toho tuctovou kriminálku na středeční večer. A nakonec vám to seberou úplně a nechají místo vás psát robota.

ROČILD

Cože.

AUGUSTIN

No jo! Podle mých scénářů natočili těch Zapeklitých případů akorát dvě sezony a dál už s tím nemám nic společného. Posledních pět let to píše Agátor. Ostatně jako všechny ostatní televizní kriminálky. Debilní zkurveneje zrasranej robot.

BISKA

Moment, zas nepřeháněj. Ti jako máme věřit, že v televizi teď sedí to, roboti a píšou tam detektivky? Poslouchej, kamaráde, spisovatel, prosím. Nějaký ceny, prosím. Ale tohle ti to, žrát nebudu.

AUGUSTIN

Ale to není nějakéj pí-pí-píp ártú dýtú ze scifi. To je robot jako program v počítači. Agátor dva nula... Tam se akorát naklikají parametry seriálu, třeba: Případy Policie Podbrdí, téma: vraždy v lese. Pak si z menu vybereš postavy. Nerudný ale spravedlivý šéf, klik. Vtipálek vyšetřovatel, klik. Sympatický nezkušený nováček, klik. Sexy slovenská psycholožka, klik. Koroner, co je trochu úchyl a dělá sprostý fóry, klik. No a pak se zmáčkne „start“ a robot podle toho sype scénáře. Deset dílů, tisíc dílů, to je fuk, má to databázi vražd a zápletek jako kráva, miliardy možností..

BISKA

To je úžasný! Co ty mašiny dneska to, všechno neumí, co?

AUGUSTIN

(sklesle)

Jo. Akorátže scénáristi nemaj' co žrát.

ROČILD

Takže ty už to fakt nepíšeš? A Prcinka je přitom z toho nadšená furt, podle ní je to pořád lepší a lepší!

AUGUSTIN

(rezignovaně)

No tak vidíš. On totiž ten Agátor je zatraceně dobrej. Už to od nás berou souběžně i Rumuni, Indové a Japonci. Kapitán Kukačika je teď v Japonsku hroznej hit.

ROČILD

Ty vole! Tak to přece musíš bejt v balíku, ne?

(pokr.)

ROČILD (pokr.)

Autorský práva, to mi neříkej, to ani televize s robotem neochčijou!

AUGUSTIN

(rezignovaně)

Jo. Podle smlouvy mám dvě stovky za odvysílanou epizodu. Jednou, to byl fakt hodně dobrej měsíc, se to sešlo z celýho světa a dostal jsem tři litry. Ale většinou je to spíš tak na cigára. (...) Radši toho necháme. Hele, co ten tablet vlastně? To bych tady teda fakt nečekal!

ROČILD

Jó, to tuhle Biska, on je děsně šikovnej přes dráty a takový věci.

BISKA

Byl normálně to, vyhozenej na smetáku, a přitom tomu v podstatě akorát odešla baterka. Trošku nakřáplej, to se to, slepilo a baterku jsem poskládal jako novou z jinejch šrotáků...

AUGUSTIN

(uznale)

Pane jo, dobrý...

(zarazí se)

Ale moment – ony si to tam musej pouštět nějak z internetu, ne? To je co za magii?

BISKA

(se smíchem ukáže kamsi nahoru)

Koukni na ty paneláky. Chceš wifinu? Víš kolik jich tam právě to, jede s heslem 12345? Jak na zlatým podnose, kamaráde!

ROČILD

Jó, on Biska je na tohle nějakej expert! V tý tajný službě musej dneska brečet, že o něho přišli...

BISKA se na něj nechápavě podívá, ale ROČILD na něj spiklenecky mrkne a vezme si ho stranou.

ROČILD

(tiše)

On si tady Langusta přišel pro hluboký lidský příběhy, tak mu je dáme, ne? Já mu už odvyprávěl, jak jsem přišel o svou firmu a miliony, tak se koukej taky s něčím pěkným vytáhnout!

BISKA se rozesměje a natěšeně si mne ruce.

ROČILD

(nahlas)

Tak já letím. Plody sladké Francie čekají!

ROČILD odejde.

OBRAZ 6 - SKLÁDKA - VEČER

AUGUSTIN, BISKA, později DOCENT, PRCINKA a MAMČA ve flashbackových rolích.

BISKA se už zase vážně obrátí k AUGUSTINOVÍ.

BISKA

No jo, když už je to venku. Akorát teda to, v BISce jsme neřešili takovýchle prkotiny, tam se dělaly mnohem, ale kamaráde, mnohem větší věci...

AUGUSTIN

(zbystrčí a hned vytahuje zápisník)

Sem s tím, povídej, to mě zajímá.

BISKA

Já byl fakt to, dobrej. Extratřída, chápeš?

Přejde dopředu, flashback. Přichází DOCENT coby plukovník tajné služby a PRCINKA jako agentka. Oba mají v uchu handsfree a PRCINKA pořád něco ťuká do tabletu. BISKA sedá k počítači.

PLUKOVNÍK (DOCENT)

Tým A, čekejte na povel. Tým B sledujte cíl. Zatím žádná akce, opakuj, žádná akce!

AGENTKA (PRCINKA)

Tři minuty plukovníku, tři minuty.

PLUKOVNÍK (DOCENT)

(k BISKOVÍ)

Nemáme na výběr Kvěčko, teď je to jen na tobě.

BISKA

(zuřivě ťuká do počítače)

Jsem uvnitř, plukovníku. Vypínám výtahy a spouštím požární poplach. Vypínám proud kromě pater 12, 13 a 14 za tři dva jedna. A vypnuto. Záložní systémy naběhnou za šedesát sekund. Připojuju se na centrální počítač.

PLUKOVNÍK (DOCENT)

Musíte se tam dostat za každou cenu!

AGENTKA (PRCINKA)

Dvě minuty plukovníku, dvě minuty,
zahajujeme odpočet.

BISKA

Napíchnul jsem centrální systém, hledám.
(...) Mám to! Stahuju složku Delta,
uplouduju virus. Dvacet sekund.

PLUKOVNÍK (DOCENT)

(vzrušeně)

Tým A připravte se, dvacet sekund. Tým B
stáhnout a čekat, zatím žádná akce!

BISKA

Deset sekund.

AGENTKA (PRCINKA)

Devadesát sekund!

BISKA

Pět, čtyři, tři, dva, jedna. Systém
dole!

AGENTKA (PRCINKA)

Osmdesát!

PLUKOVNÍK (DOCENT)

Tým A akce! Šedesát sekund! Teď!

BISKA

Třicet sekund!

AGENTKA (PRCINKA)

Sedmdesát!

PLUKOVNÍK (DOCENT)

Tým B připravte se, dvacet sekund! Tým A
padesát!

BISKA

Dvacet!

AGENTKA (PRCINKA)

Padesát pět!

PLUKOVNÍK (DOCENT)

Tým A třicet! Tým B start! Máte dvacet!
Devatenáct!

AGENTKA (PRCINKA)

Třicet šest!

BISKA

Jedenáct!

PLUKOVNÍK (DOCENT)

Tým A dvacet! Tým B dvanáct!

AGENTKA (PRCINKA)

Pětadvacet!

BISKA

Sedum!

PLUKOVNÍK (DOCENT)

Tým A deset! Tým B čtyři!

AGENTKA (PRCINKA)

Patnáct a půl!

BISKA

Tři!

AGENTKA (PRCINKA)

Osm!

PLUKOVNÍK (DOCENT)

Á pět na Bě jedna!

BISKA A AGENTKA

(PRCINKA)

(*současně*)

Jedna! Nula!

PLUKOVNÍK (DOCENT)

Nula! Stáhnout, konec akce!

BISKA

(*otře si zpoceně čelo*)

Záložní systém naběhl, hlásí vše v pořádku.

AGENTKA (PRCINKA)

(*úlevně, s obdivem*)

Dokázali jsme to!

PLUKOVNÍK (DOCENT)

(*také si otírá čelo*)

Dokázali...

(*k BISKOVI*)

PLUKOVNÍK (DOCENT)

(pokr.)

Dokonalý jako vždy, Kvěčko. Vy jste prostě génius.

DOCENT poplácá BISKU uznale po zádech a s PRCINKOU odcházejí. BISKA se vrátí zpátky v reálu k AUGUSTINOVÍ.

BISKA

Jako hodně dobrej jsem byl, fakt. Nejlepší. Největší to, fachman v celý tajný službě. Jak bylo potřeba se někam spolehlivě napíchnout nebo vymyslet nějaký to, elektronický udělátka, volali mě.

AUGUSTIN

To je úplně jak ten Q z Bondovek.

BISKA

(uraženě)

A proč mi asi říkali Kvěčko, ne asi?

AUGUSTIN

No a co se teda stalo, že jsi teď tady?

BISKA

No... To právě to, ty soubory. Ta složka Delta. Hele, pamatuješ na tu aféru, akce Dýmavnice, že jo?

AUGUSTIN

No aby ne, když padne vláda kvůli takovým čuňacinám, co tehdy vytáhl bulvár na premiéra, kdo by si to-

(zadívá se na BISKU)

-počkej, chceš říct, že jsi v tom měl prsty?

BISKA zase přejde dopředu, flashback. Přichází zkroušený DOCENT coby PLUKOVNÍK a MAMČA s PRCINKOU jako reportérky.

BISKA

(ještě k AUGUSTINOVÍ)

No von jaksi plukovník měl tu složku to, najít, stopit a zničit. Jenže já to nějak blbě pochopil nebo co, normálně ji to, uložil k nám, pak to někdo vynes, no a průser na střeše...

Bodová světla na plukovníka, blesky, běží tiskovka.

NOVINÁŘKA 1 (MAMČA)

(vzrušeně)

Pane plukovníku, je pravda že akce
Dýmavnice proběhla na váš příkaz?

PLUKOVNÍK (DOCENT)

Bez komentáře.

NOVINÁŘKA 2

(PRCINKA)

Je pravda, že jste se snažil složku
Delta zničit na příkaz předsedy vlády?

PLUKOVNÍK (DOCENT)

(zadívá se na BISKU a naznačí,
že je s ním ámen)

Bez komentáře!

NOVINÁŘKA 1 (MAMČA)

Náš zdroj naznačil, že ty zveřejněné
dokumenty prý nebyly kompletní!

NOVINÁŘKA 2

(PRCINKA)

Je pravda, že složka obsahovala i jisté
snímky, na kterých jste zachycen vy
osobně?

NOVINÁŘKA 1 (MAMČA)

(překřikují se)

V dost choulostivých situacích?!

NOVINÁŘKA 2

(PRCINKA)

Na nejmenovaném webu se objevilo jisté
video ze spíže. Jste na něm vy?

NOVINÁŘKA 1 (MAMČA)

Co vám ty zavařeniny udělaly?

*DOCENT (PLUKOVNÍK) mlčí a zle zírání na BISKU. Najednou se
rozběhne a snaží se ho chytit. Reportérky na ně během honičky
dál křičí.*

NOVINÁŘKA 2

(PRCINKA)

Víte vy vůbec, kolik lidí po tomhle už
nikdy nezaboří lžíci do sklenice
povidel?

NOVINÁŘKA 1 (MAMČA)

(znehuceně)

No já nikdy, brrr.

Oba v honičce zmizí v zákulisí.

NOVINÁŘKA 2

(PRCINKA)

(křičí za nimi)

A co ta plyšová opice?!

Konec tiskovky, konec flashbacku, MAMČA a PRCINKA odcházejí. Z druhé strany přichází udýchaný BISKA a sedne si k AUGUSTINOVÍ.

BISKA

Je ti to jasný, ne? Musel jsem to, ztratit se, zmizet ze světa, kamaráde. Když se přiblížím k svému baráku na sto metrů, je po mě. Snajpři na střeše, nonstop. Všechno to, napíchnutý, lejzry všude. Pátračka po celý Evropě.

(rozhlédne se spokojeně kolem)

Ale tady mě nenajdou, tady ne, kamaráde.

Vstane, poplácá AUGUSTINA po rameni, odchází a spokojeně se culí. AUGUSTIN jen nevěřičně kroutí hlavou a zuřivě si píše poznámky. Stmívačka.

OBRAZ 7 - SKLÁDKA - NAD RÁNEM

PRCINKA a MAMČA, později postupně všichni ostatní.

Časné ráno, ještě je tma a ticho, nikde nikdo. Na scénu se po špičkách krade PRCINKA a chystá se prohrabávat hromady kolem barelu.

MAMČA (jen hlas)

Hledáš něco, Prcino?

PRCINKA se strašně lekne a MAMČA se vyhrabe zpoza jedné hromady, kde spala.

PRCINKA

Ježíškunakřížku! To mi nedělej, Mamčo.
Ještě dostanu ten, imparkt.

MAMČA

Tak co tu hledáš? Zase nám zkoušíš
hrábnout do kasičky?

PRCINKA

(prosebně)

Mamčó, prosím. Jenom pade, fakt to nutně
potřebuju!

MAMČA

A co je to tentokrát tak strašně
důležitýho? Víš přece, že do fondu se
nešahá jen tak pro kdejakou blbost. Jak
nejde o život, nikdo na prachy nešáhne.

PRCINKA

A no právě, tady jde o život... Teda tak
nějak.

MAMČA

Tak mě nenapínej.

*PRCINKA se k ní skloní a něco jí šeptá. MAMČA moc nerozumí.
PRCINKA to chvíli zkouší, pak to vzdá.*

PRCINKA

(nahlas)

Potřebuju pochcat čárku, no!

MAMČA

Jo tak! Zase máme zpoždění na dolní
koleji? Ale vždyt ono to nakonec
přijede, jako vždycky. Neplaš, plašane,
počkej týden, pak uvidíš.

PRCINKA

Jenže to jsem už počkala právě.

MAMČA

Tak někdy si to dá načas, jako bys to neznala.

PRCINKA

Jenže já si počkala tejden už...
(počítá na prstech)
...několikrát, právěže.

MAMČA

(překvapeně)
Ajta krajta! A nic?

PRCINKA

A nic!

MAMČA

Holka nešťastná... Hele, to už je úplnej nesmysl teď čurat do plastovýho okýnka. To už chce něco lepšího. Dneska je co za den ... čtvrtek, že jo? Poslouchej, hned od rána je dneska na Armádě doktor Fichtl, ten je docela fajn a máš to tam úplně zadarmo. Normálně si tam zajdeš, on tě prohlídne a budeš to mít aspoň na jistotu. Určitě to bude zas jen planej poplach.

PRCINKA

Ježiškunakřížku, doktor? Mi tam zase bude matlat nějakej doktor? No to ne.

MAMČA

Tak je tohleto normální? Ona tady vesele roztahuje nohy do praku před každým, kdo hezky poprosí, a před doktorem, co jí neublíží a má na to školy, se najednou bude stydět jak novicka?

PRCINKA

Když to je takový... A studí to!

MAMČA

Pocem, ty moulo...

PRCINKA si k ní přisedne. MAMČA ji vezme do náruče, a hladí po vlasech. Chvilí jsou takhle potichu a na scénu se vplíží BÍSKA.

Opatrně se rozhlíží a po špičkách se krade k hromádám věcí. MAMČA na něj upřeně kouká, ale on ji nevidí. Už se chytá sklonit k jedné z hromad, když se na scénu hlučně vpotácí ROČILD. Je očividně nametený a nese několik poloprázdných lahví vína. BISKA se lekne a zase nenápadně zmizí. ROČILD zahlédne MAMČU s PRCINKOU a rozjařeně se k nim motá.

ROČILD

Vívla fráns! Holky, to vám bylo úplně boží! To víno je ne-sku-teč-ný, to musíte ochutnat!

(snaží se zpívat něco, co by mohla být francouzská píseň)

Hele, Mamčo, jedla's někdy nadívaný eskargoty na estragonu?

MAMČA

Neříkej, že tě tam i krmili nějakýma delikatesama, to ti teda nežeru.

ROČILD

Prd krmili. A ani korunu mi za to uklízení nedali, kurvy hamižný. Jemom... jemonž... jenomže víš, co tam těch dobrot zbyde? Nafrfněný paničky do toho nanejvejš znechuceně rejpnou vidličkou a pak to nechaj ležet. A všecko se to vyhodí, prakticky netknutý!

(spokojeně si pohladí břicho)

Jak já se dneska napucnul! Šnecci, žabí stehýnka, morkový knedlíčky, prvotřídní kvalita.

(řihne si)

PRCINKA

Ježiškunakřížku, no fuj.

(zarazí se)

Já asi budu blinkat!

PRCINKA vyskočí a s rukou u pusy odběhne ze scény. ROČILD si kecne místo ní vedle MAMČI.

ROČILD

Fajnovka! Neví, co je dobrý. Hele, Mamčo, todle musíš fakt ochutnat, to jsem si urval od huby jen kvůli tobě, fakt.

Podává jí jednu z lahví a sám si přihne z druhé. MAMČA se opatrně napije a slastně přivře oči.

MAMČA

To je teda vážně něco.

ROČILD

Tak tu si nech.

(řihne si a začne zpívat)

Lámportón selá róze, lámportón selá
róze...

Na scénu vejde rozespalý DOCENT a za ním nakukuje stejně rozespalý AUGUSTIN.

DOCENT

Co tady blbnete? Vždyť je skoro ještě noc!

ROČILD

Klucí, pojdte si taky loknout, tenhle matroš jste v životě neměli v hubě!

MAMČA

Ale vážně, něco takovýho's ještě nepil!

DOCENT

Dejte mi pokoj, ožungři. Já myslel, že se něco děje.

Znechuceně nad ním mávne rukou a odšourá se zpátky. AUGUSTIN si ale přisedne a napije se z nabízené lahve. Uznale se zatváří.

AUGUSTIN

Pane jo... Tohle já teda můžu.

(okoukne etiketu)

Šato Margó. A dvacet dvanáct byl zatraceně dobrej ročník. Hele, vážení, takováhle flaška, kdyby vás to jako zajímalo - jedna takováhle flaška stojí víc než měsíční vejvar od sociálky vás všech tady dohromady, za to vám ručím.

(posmutněle)

Taky jsem si jednu takovou kdysi koupil. Za první honorář...

ROČILD

(poplácá ho po rameni)

Ty seš můj člověk, Langusto. Dobrýho pomálu, ale jeden si to musí umět užít.

(důvěrně šeptá)

Tobě to ukážu, ty tomu určitě budeš rozumět.

Vytáhne z kapsy poskládaný pomačkaný papír. Rozloží ho na kolenou a pyšně ukazuje Augustinovi.

AUGUSTIN

(kouká na něj udiveně)

Výpis? Ty máš účet v bance?!

ROČILD

Jop. Spořicí. Nastavenej tak, že se k němu nedostanu, dokud tam nebude nastřádáná určená sumička.

AUGUSTIN

Zatím tam máš teda akorát prd.

ROČILD

Hele, jakej prd? Skoro šest stovek už tam mám! Tadyhle, koukej. Vod jara! Každou volnou korunku tam šoupnu. A cílová částečka se pomaličku blíží.

AUGUSTIN

Prosímtě, tímhle tempem na něco pořádnýho našetříš tak za deset tisíc let. Schválně, kolik si jako představuješ do tohohle prasátka nastřádat?

MAMČA

Devět stovek. Že jo, Ročilde?

ROČILD

Ty jsi někdy taková slepičí prdelka, Mamčo!

MAMČA

Vždyť to tady ví každej!

AUGUSTIN

Na co zrovna devět stovek?

MAMČA

(směje se)

No na cigáro! Představ si to.

ROČILD

Prej cigáro! Je rolls-royce vozítko? Je římský Koloseum tyjátr? Žádný cigáro, ale CIGÁRO, kamaráde. San Kristóbal dela Habana Aniverzário Grande!

(pokr.)

ROČILD (pokr.)

Nejlepší doutník, co tady seženeš.
Většinou mi to vyjde tak jednou za rok,
a letos to určitě zvládnou. Až si ho
přinesu...

MAMČA

No neříkej že ten smrad hodláš hulit
zase tady!

ROČILD

(jen mávne rukou)

Až si ho přinesu, tak ti dám práska, že
seš to ty.

AUGUSTIN

To dík, ale popravdě tak nějak myslím,
že to už tady nebudu.

ROČILD

(zklamaně)

Sotvas přišel, tak chceš zase zdrhnout?

MAMČA

Ty už jsi zapomněl, proč tady Langusta
vlastně je, co?

ROČILD

A jo vlastně. Ty hluboký lidský příběhy
vyvrhelů a spodiny! A ty už to jako máš
hotový, jo?

AUGUSTIN

No, mám toho celkem dost. Ještě jsem
chtěl zítra vyzpovídat Docenta, dneska s
ním nebyla vůbec řeč. A pak už z toho
myslím spíchnu docela svěží dílko, to
budou na tévé jedna čubrnět.

ROČILD

Hele, z Docenta nic nedostaneš, to ti
ale řeknu rovnou.

MAMČA

To má recht, ten o sobě zásadně nemluví.
Nikdy a s nikým.

ROČILD

(potutelně)

Kdo by tak ty aféry se studentkama chtěl
rozpatlávat, že jo.

MAMČA

Hele nech toho, vocamcad' pocamcad'!

ROČILD

(k AUGUSTINOVĚ důvěrně, šeptá)

Pojď, jdem dozadu, ať to neslyší... Já ti
povykládám, jak náš Docent vyletěl ze
tří univezit po sobě, to budeš čumět.
Ale Mamče ani muk!

*ROČILD a AUGUSTIN odejdou. MAMČA zůstane sama. Zachumlá se do
hadrů, popíjí zbytek vína a spokojeně kouká na hvězdy. Nakonec
usne. Vychází slunce.*

OBRAZ 8 - SKLÁDKA - DEN

MAMČA, přichází DOCENT, později postupně všichni ostatní.

MAMČA ještě spí, na scénu přichází DOCENT s knížkou v ruce. Sedne si vedle Mamči, něžně ji pohladí po vlasech, ale nebudí ji. Uvelebí se a čte si.

MAMČA

(rozespale)

To je ten Prévert?

DOCENT

Jo jo.

MAMČA

Mazlaví a patlaví... Čti mi chvíličku, prosím.

DOCENT

(usměje se a nalistuje stránku)

Kel žúr somenů...

Na scénu se vřítí našťvaná PRCINKA.

PRCINKA

Tam už teda nejdu, to ti říkám rovnou.
Tam už nikdy, ani za nic!

Kecne si vedle nich a tváří se nasupeně.

MAMČA

Proboha, co se stalo, Prcino?

PRCINKA

Ježiškunakřížku, ten doktor, dyk to
úplnej pošuk, fakt. Normálně...

Podívá se na DOCENTA a jen mávne rukou, nechce před ním mluvit. Mamča to pochopí a nenutí ji.

Za scénou se ozve hlasitý smích, přichází AUGUSTIN, ROČILD a BISKA. Všichni se smějí, občas AUGUSTINovi jeden nebo druhý něco nesrozumitelně pošeptá, AUGUSTIN si zapisuje do notesu. Pak ho zaklapne a zastaví se nad DOCENTEM s MAMČOU.

AUGUSTIN

Tak vám všem strašně moc děkuju, vážně
jste mi hrozně moc pomohli.

DOCENT

(diví se)

Ty už jsi hotovej? To už máš všechno, cos potřeboval? Lidskej odpad s příběhem je komplet?

AUGUSTIN

(poplácá si notes)

Mám toho dost na dva možná tři díly. Ve stínu velkoměsta bude trháč. Musí být.

MAMČA

Jinak seš úplně v hajzlu, co?

AUGUSTIN na ni jen smutně koukne a po chvíli přikývne.

AUGUSTIN

Tak se tu mějte a držte mi palce!

Otočí se k PRCINCE a chce se s ní rozloučit, ale ta se tváří dál nasupeně a k ničemu se nemá. Po trapné chvílce se AUGUSTIN otočí k odchodu.

AUGUSTIN

Tak teda... čau.

ROČILD

*(paroduje úvodní AUGUSTINOVO
entrée)*

Tak na... nazdar Hugo!

Všichni vybuchnou smíchy, volají pozdravy jeden přes druhého a AUGUSTIN odejde.

BISKA

Hele, Ročilde, a zbylo ti teda ještě nějaký to, fajnový víno?

ROČILD

Trocha tam v jedný flašce ještě je. Přece bych vám to nevyžunkl, jsem nějakýj charakter, ne?

DOCENT

Že bych přece jen teda ochutnal?

ROČILD

No aby ne, jdem, chlapi.

Odejdou, na scéně zůstane jen PRCINKA a MAMČA.

MAMČA

Tak teď už to snad můžeš říct. Co ten doktor?

PRCINKA

Ále... Blázen to byl. Fakt! Že prej na mě udělá nějaký kontrazvuk a ani hovno. Já jsem tam ležela, a von vůbec žádný zvuky nedělal. Akorát mi napatlal na břicho takovej ten rubikant a holil mi pupek strojkem nebo co. A nakonec mu úplně ruplo v kouli.

MAMČA

(lekne se)

Co se stalo, udělal ti něco?

PRCINKA

Neudělal, ale hráblo mu. Fakt. Úplně. Zničeho nic mi začal říkat maminko a pak se dokonce ptal, kde je tatínek. Normální máčo! Jo, hele...

Sáhne do kapsy, vytáhne papírek a ukazuje ho MAMČE.

PRCINKA

Tuhle fotku prej mám dát tomu jeho tatínkovi, že prej se mu to bude líbit. Copak já ho znám? Normální magor!

(převrací obrázek na všechny strany)

A přitom akorát nějaký fleky, nedává to žádný smysl. Ty to chápeš?

MAMČA na ni tiše kouká a pak se rozbřečí.

MAMČA

Pocem, ty trdlo!

Obejme nicnecháající PRCINKU a hladí ji po vlasech.

Konec 1. jednání

2. JEDNÁNÍ

OBRAZ 9 - SKLÁDKA - DEN

DOCENT, MAMČA, AUGUSTIN, později ROČILD

O několik měsíců později.

AUGUSTIN sedí nenápadně skoro mimo scénu, zády ke všem, nepoznán, neviděn, svírá jen ošuntělou igelitku. DOCENT a MAMČA sedí kolem starého barelu. MAMČA štipuje ponožky a DOCENT si čte z ohmatané staré knížky. Očividně se nedokáže soustředit, pak knihu zaklapne.

DOCENT

Hele, Bohuno, já to fakt nechápu.

MAMČA

(vysoptí)

Doprdele, neříkej mi Bohuno! Kolikrát ti ještě budu říkat?!

DOCENT

Ale ty seš jak malá, Bohunk... Mamčo. Vždyť už je to takových let, uvědomuješ si to? ... Mamča - a kde máš děcka? Někde v prdeli. Majka poslala přání k vánocům naposledy před pár lety, a skoro rok trvalo, než nám ho doručila sociálka na úřad. A mladej se nechává zapírat před Interpolem někde v tom El Ej nebo kde je to teď je na opačném konci světa. Tak jaká mamča, sakra... Přitom Bohunka je tak pěkný jméno. Kdysi se ti tak líbilo...

MAMČA

Kdysi bylo kdysi. A o mladejch radši nemluv, nebo se vážně naštvu. Kolikrát ti to budu ještě vysvětlovat - tehdy, to jsem byla opravdová Máma, a jako máma jsem nakonec strašně vybuchla. To ovšem neznamená, že dopustím, aby se to stalo podruhý. Tohle tady...

(mávně rukou kolem)

... je teď moje rodina a já jsem už spousty let JEJICH mamča. A to už si nenechám vzít. Tady jsem Mamča! ... Tam, to jsem byla Máma. Jenže tamta rodina je definitivně v hajzlu - a tahle rodina je teď moje. Moje! Rozumíš? Co bylo, je fuč, navždy a definitivně. Teď jsem Mamča a jsem tady už jenom pro ně.

(pokr.)

MAMČA (pokr.)

Na plnej úvazek a navždycky. A pro tebe taky. Takže Bohunku si nech od cesty.

Bohunka zůstala někde tam—

(začne natahovat)

... zadělává těsto na koláče a utírá malýmu Tomíkovi ušmudlanou pusku a plete Majdě copánky na školní večírek a nadává jim, že mají zase strašnej bordel v pokojíčku...

(rozbřečí se)

... a žehlí Tomíkovi pomuchlaný obrázky a pak zašívá pana Brumíka, protože má zase rozpáraný břicho a Madlenka bez něj neusne...

DOCENT

(polyká slzy)

Nech toho, sakra!

MAMČA se po chvíli donutí ke klidu a utře si slzy.

MAMČA

(pevně)

Jenže přesně tohle se mi ozve pokaždý, když to jméno řekneš. Chápeš to? Už mi tak prosím tě neříkej... Už nikdy, prosím...

DOCENT

Doprčic... to mi nedošlo. Mamčo.

Chvíle ticha, oba si utřou slzy.

MAMČA

No tak co to zase nechápeš, ty... docente?

DOCENT

Cože? Jo tohle... Ale ty pitomý hadry mi vrtají v hlavě.

MAMČA

Jo, tohle. Pořád fuč?

DOCENT

No jo. Přitom dva měsíce nic a najednou zase z ničeho nic přes noc zmizí. Já už si chvíli říkal, jestli v tom neměl prsty ten Langusta, jestli tady na nás nehrál nějakou habaďuru kvůli tomu svému scénáři. Když odešel, hadry mizet přestaly.

MAMČA

To je přece blbost. Vždyť se začaly ztrácet a zase objevovat dávno před tím, než se tady ten poděs objevil.

DOCENT

Tak co ty víš, tihle rozevlátí autoři, ty jsou pro uměleckej dojem všeho schopný. Třeba sem celou dobu tajně chodil čórovat, aby měl nějakou tu, zápletku, až se tady jednou zjeví.

MAMČA

Nesmysl. Vždyť si vzpomeň, jak byl dočista zmatenej.

(paroduje Augustina)

Na- nazdar, dobří lidé, kýž bych tu nýčkonc mohl pobýt...

Přichází ROČILD a tváří se velmi vítězoslavně.

ROČILD

Vážené dámy a pánové, a že neuhádnete, co já mám.

MAMČA

(trochu napruzeně)

Zase nějakej luxusní žvanec za cenu obědů na tejden, že jo.

ROČILD

Ajaj, tady zase přituhlo. Další rodinná hádečka, tak to já se radši budu klidit.

DOCENT

Klid' se třeba do prdele, ty snobe.

ROČILD

Šmarjá, co tě kouslo, starouši?

MAMČA

(naštvaně)

A dost! Takhle to nejde. Tady Ročild nemůže za naše posraný životy, my zase za ten jeho. Co je mezi náma, to zůstane mezi náma a nebudeme do toho tahat ostatní. Rodinu. Už ne. Takže prostě dost!

(zhluboka se nadechne)

Všechno špatně, a hezky se vrátíme, šup šup! Pěkně deset kroků nazpátek, padej. My si tady hezky sedíme v pěkném slunečným odpoledni a tuhle přichází Ročild a nadšeně volá...

MAMČA ponouká ROČILDA, aby pokračoval.

ROČILD

(po chvílce zmateného váhání)

...a že neuhádnete, co já mám?

MAMČA teď ponouká DOCENTA, aby hrál s ní zájem.

MAMČA

No to netušíme, tak nás nenapínej!

DOCENT

(rezignovaně a suše)

Tak ven s tím, jsme celí nažhavení.

ROČILD sáhne do kapsy a vytáhne tubus s doutníkem a drží ho v rukou jako posvátnou relikvii.

ROČILD

Dnešní brigádka na nádraží se zadařila a konto Havana se nám konečně naplnilo! Señoritas y señores: San Kristóbal dela Habana Aniverzário Grande, v celé své parádě.

DOCENT

(se špatně skrývaným nezájmem)

No nádhera.

MAMČA

A jéje, to tu zase budeme mít zahulíno jak v mexickém kasínu.

ROČILD

(láskyplně se mazlí s doutníkem)

ROČILD (pokr.)

V kubánském! Vždyť vy nevíte, co je dobrý. A neboj, to rozhodně nebude jen tak hned. Musíme se seznámit, rozkoukat, chvilku to bude trvat, než mu vůbec ukážu sirku... Vid'...

DOCENT

No ještě si spolu vlezte do postele, ty pako.

ROČILD

Hele, Docente, když tomu nerozumíš, tak mi do toho aspoň nekecej, aspoň to bys pro mě mohl udělat!

(k MAMČE)

A vůbec, my tady máme zas někoho novýho? Že jste neřekli.

Ukáže směrem k portálu, kde celou dobuzkroušeně sedí zády k nim AUGUSTIN, aniž si ho někdo všiml.

MAMČA

Cože?! Kde? Kdo? ... Hej, ty tam, co ty jseš zač?!

AUGUSTIN se chvíli zdráhá, nakonec pomalu vstane, otočí se a zkroušeně jde k nim.

AUGUSTIN

To jsem jenom já, Mamčo.

OBRAZ 10 - SKLÁDKA - DEN

DOCENT, MAMČA, AUGUSTIN, ROČILD, později PRCINKA a BISKA

ROČILD

No to mě poser!

MAMČA

Langusto? Co ty tu k čertu děláš?

DOCENT

Další scénář na krku, jo?

Chvíli koukají na AUGUSTINŮV zoufalý a ošuntělý zjev a pak jim to spotupně dojde.

DOCENT

Hmm, scénář to asi nebude...

MAMČA

Co se ti stalo, proboha?!

ROČILD

No ty vole, ty vypadáš jak pořádně vorvaná langusta.

AUGUSTIN nakonec jen mávne rukou a rezignovaně se posadí.

AUGUSTIN

Nemáte někdo cigáro?

ROČILD se ihned odtáhne se svým doutníkem a rychle ho schová do kapsy. DOCENT se bezvýsledně šacuje, nakonec mu podá cigaretu MAMČA. Sjede ho dlouhým vědoucím pohledem. Pak kývne směrem k jeho zoufalému zjevu.

MAMČA

Jak dlouho?

AUGUSTIN

(vděčně si zapálí a chvíli váhá)

Asi měsíc. Možná dva.

ROČILD

No ty vole! Tak co se stalo?

Na scénu přichází PRCINKA s BISKOU a hádají se. PRCINKA je už docela viditelně těhotná.

BISKA

Ale já to přece myslím úplně to, vážně, sakra!

PRCINKA

Ježiškunakřížku, najednou. Co jste najednou všichni zmagořeli?! Mamčo, řekni mu, ať už s tím dá pokoj!

MAMČA

S čím zase?

PRCINKA

No s tím žádáním. Vo ruku! Se úplně pomátl nebo co. Za dvě cigára se máme chvílku rádi, to dycky, to jsme si užili mockrát, prosim - ale tohle je úplně to, divný.

BISKA

No tak vidíš! Mockrát! Takže to klidně může být moje!

PRCINKA

Ježiškunakřížku, tvoje, tady Ročilda...
(*všimne si AUGUSTINA*)
nebo třeba tuhle Langusty. Jé, Langusto, co ty tady děláš?!

MAMČA

(*udiveně*)

Langusta taky? Děcka nešťastný, copak se to vůbec dalo stihnout?

AUGUSTIN stydlivě pokrčí rameny.

PRCINKA

No to je hned, že jo, Langusto. Jestli má někdo cígo nebo dvě...

(*zpátky k BISKOVI*)

Nebo malýho Jozky to může bejt. Velkýho Jozky vlastně taky. Kulhavýho Gejzy.

(*snaží se vzpomenout*)

Ten pořobanej s dredama, jak tady na jaře přespával, než ho zbásli při tý štáře... Jo, vidíš, ta štára! Tak ještě ty dva měšťáci vlastně taky. Jo, a tlustej Ruda, co sem jezdí s puntikárou!

(*rozhlíží se, kdo by ji ještě napadl*)

Tuhle Docent! Nebo Mamča! ... Jo, ty asi ne vlastně. Ale jinak spousta lidí. Že bys to byl zrovna ty, to je to, nepravěpohodný!

BISKA

Jenže mně je přece úplně jedno, kdo tě to, že jo. Já bych si tě vzal i s malým a staral se o vás jako o vlastní! Mamčo, tak řekni jí něco!

MAMČA

Hele, hele, netahej mě do toho, já vám to pískat nebudu!

BISKA

(sklesle)

Vždyť já ji to... Děsně to...

MAMČA

No miluješ! JSeš do ní zabouchlej jak malej študák celý ty roky, to tady ví přece úplně všichni. Ale s vágusem ze smetáku ta holka žádný terno neudělá, to ti teda povím. Když se o ni a o to malý postaráme tady všichni společně, bude na tom rozhodně o moc líp!

BISKA

(naštvaně)

Abyste se nedivili!

Když se něj tázavě podívají, BISKA jen mávne rukou a naštvaně odejde. PRCINKA se za ním zmateně dívá.

PRCINKA

Von mě to... miluje? Jako že fakt?

AUGUSTIN

No, koukám, že to tady ví jen SKORO všichni.

PRCINKA se chvíli zmateně rozhlíží, pak se jí najednou udělá nevolno a uteče za scénu.

MAMČA

Šmarjá holka, co je ti? Počkej, podržím ti vlasy!

MAMČA hned odběhne za ní. ROČILD za nimi jen mávne rukou.

DOCENT

To je tady teď furt.

Po chvílce se oba obrátí k AUGUSTINOVÍ.

ROČILD

Tak abysme to nezakecali. Co se teda
doprčic stalo?

OBRAZ 11 - SKLÁDKA - DEN
AUGUSTIN, ROČILD, DOCENT

AUGUSTIN

(smutně)

Heleďte, jestli vám tady vadím, tak já zase půjdu. Když já už nevěděl, kam jinam...

DOCENT

Ale prdlačky vadíš. Jak ti to posledně vysvětlila Mamča, my si nevybíráme. Kdo tu chce bejt, tebn si tu je. Máme jen těch pár pravidel, ty už znáš - ale co bys tady komu vadil.

ROČILD

No ale hlavně konečně vyklop, co se stalo, já jsem napnutej jak struna!

AUGUSTIN

Co se stalo... Vždyť víte, šel jsem odsud s notesem plným poznámek, všechny ty úžasný příběhy a hromada nápadů, jak to celý propojit a zastřešit... Scénář jsem měl napsanej za dva dny.

AUGUSTIN přejde dopředu, flashback. Z druhé strany přichází BISKA v roli televizního producenta. Listuje scénářem a kroutí hlavou. AUGUSTIN o scénáři nadšeně vypráví.

AUGUSTIN

Anebo ten BISKA, no jen si to představte. Špičkový expert tajný služby ukrývající se před bývalými kolegy, protože odhalil spiknutí uvnitř tajný služby! Celá ta vládní aféra Dýmavnice za tím. To je přece story jako kráva, to nevymyslíte!

PRODUCENT (BISKA)

To by si nevymyslel nikdo přičetnej!

AUGUSTIN

(nevšimá si ho)

Neuvěřitelný místo. Fakt jsem hrozně rád, že jste mě mezi tyhle lidi poslali, nikdy bych netušil, že se někde na smradlavý skládce můžou ukrývat takový fantastický figury!

PRODUCENT (BISKA)

Fantastický! Že jo? Superagent a hacker světový extratřídy na útěku. Zázračně zbohatlý a pak zase dočista zkrachovalý milionář! Proutník profesor znásilňující studentky při zkouškách! Rádodajka, co za cigáro podrží každému, kdo jde kolem...

AUGUSTIN

No, spíš za dvě...

PRODUCENT (BISKA)

(náhle zvažní)

Hele, děláte si ze mě prdel, že jo?

AUGUSTIN

Cože?

PRODUCENT (BISKA)

No ne, teď už fakt óne sranda. Fetujete, že jo? A trošičku jste to dneska přetáp, že jo. Klidně mi to řekněte, mně je to putna. Ale uleví se mi. ... Nebo mi řekněte na rovinu, že jste si ze mě normálka vystřelil. Já sice tyhlety vaše intelektuálský vtípky nikdy nechápal, ale vy umělci jste holt takoví divný ptáci, tak to vždycky nějak zkousnu. Prostě mi normálně řekněte, že celý to je jenom fór, já ho sice nepochopím, ale hezky se mu spolu zasmějeme a pak se normálně vrátíme k tomu opravdovému scénáři, co mi máte dát.

AUGUSTIN

Jak fór? Čemu se zasmějeme?

PRODUCENT (BISKA)

(zařve)

No tak děláte si ze mě prdel?!

AUGUSTIN jen zakrouťí hlavou.

PRODUCENT (BISKA)

Takže tohle...

(zamává mu scénářem před obličejem)

... tohle jste jako myslel vážně? Tohle má opravdu být scénář našeho nového dokumentu o životě bezdomovců kolem nás?

AUGUSTIN

No ano, ale oni...

PRODUCENT (BISKA)

Tak on si nedělá prdel. On si kurva nedělá prdel a myslí to vážně!

(chytne AUGUSTINA pod krkem)

Tak poslouchej, ty magore. Ty ze mně debila už dělat nebudeš! Spolu jsme skončili a v týhle televizi si už v životě neškrtněš, rozumíš, ty pošuku?

AUGUSTIN

Ale co ten honorář...? Ten scénář přece...

PRODUCENT po něm hodí scénář.

PRODUCENT (BISKA)

Scénář?! Ten si můžeš poskládat do táákhle malinkýho čtverečku a nacpat do...

(znehuceně se otočí a odchází)

Honorář! Prej honorář! Tomu fakt ruplo v kouli...

AUGUSTIN se zklamaně otočí zkoušeně jde na opačnou stranu. Tam narazí na PRCINKU v roli jeho manželky. Stojí s hrstí obálek v ruce a vyzývavě netrpělivě očekává jeho příchod.

MANŽELKA (PRCINKA)

Takže?

AUGUSTIN

(zdráhá se)

Víš, Marcelko, ono se to trošku zkomplikovalo...

MANŽELKA (PRCINKA)

Tak zkomplikovalo... Takže ten honorář neneseš.

AUGUSTIN

Ne.

MANŽELKA (PRCINKA)

A bude kdy?

AUGUSTIN

Víš, Marcelko, já to vlastně nechápu, ale oni mi ten scénář tak nějak hodili na hlavu...

*(rychle se snaží uklidňovat
užuž vybuchující ženu)*

Ale to se určitě vysvětlí, však víš
jakej je ten Málek prudeš a debil, on to
celý nepochopil a určitě jinej
producent...

MANŽELKA (PRCINKA)

Hovno jinej producent! Fanda Málek debil
není ani trochu, narozdíl od tebe. On mě
varoval, víš? My se o tom tuhle bavili
když... když jsme spolu byli na kafi – a
on mi to řekl na rovinu.

Vzadu se znovu objeví BISKA v roli PRODUCENTA.

PRODUCENT (BISKA)

Já ti to řeknu na rovinu, Macíku. To, co
mi říkáš, zní jako pořádná slátanina. A
jestli mi ta tvoje Zlatá Litera opravdu
donese něco podobnýho, tak mu to omlátím
o palici a v životě už si na naší
stanici ani neškrtně! To teda ať radši
ani nezkouší!

(klidněji a něžněji)

Anebo možná radši jo, vid'. Ty víš, že
pro tebe mám slabost. A u mě ve vile
budeš mít dveře vždycky otevřený.

Odejde.

MANŽELKA (PRCINKA)

No prostě mě varoval. (...) Takže abychom
si to ještě jednou ujasnili. Honorář
neneseš.

AUGUSTIN zavrtí hlavou.

MANŽELKA (PRCINKA)

A nemáš ho slíbenej třeba na zítra nebo
tak něco.

AUGUSTIN zavrtí hlavou.

MANŽELKA (PRCINKA)

(zamává štosem obálek)

Víš co je tohle?

AUGUSTIN zavrtí hlavou.

MANŽELKA (PRCINKA)

To je, můj milej zlatej, Večerníček.

Začne odhazovat jednu obálku po druhé jako postava Večerníčka a každou okomentuje.

MANŽELKA (PRCINKA)

Nájem. Inkaso. Minulej nájem. Splátka
auta. Oprava ledničky. Předminulej
nájem. Rozvodový papíry. Dobrou noc.

Otočí se na podpatku a odejde. Konec flashbacku, AUGUSTIN zpět k ROČILDOVI a DOCENTOVI.

AUGUSTIN

Rozvod byl rychlejš. Účty, co nepokryla
exekuce, velkoryse doplatil ten vošoust
Málek - samozřejmě už u něj byla
nakvartýrovaná - a skončil jsem s jednou
igelitkou s pár hadrama.

(smutně se usměje na ROČILDA)

Vlastně úplně jak ty, co?

ROČILD

No vlastně, víš...

AUGUSTIN

(ignoruje ho)

Vůbec jsem netušil, co mám dělat. A
tohle místo mě napadlo jako jediný, kam
můžu jít.

DOCENT ho poplácá po rameni. ROČILD chvíli váhá a neví, co říct. Pak vytáhne svůj vzácný doutník, vrazí ho AUGUSTINOVÍ do ruky a rychle odejde. Stmívačka.

OBRAZ 12 - SKLÁDKA - VEČER

PRCINKA a BSKA, později AUGUSTIN, ROČILD, DOCENT, MAMČA

Přichází PRCINKA, utírá si pusy a drží se za břicho. BSKA je jí v patách.

PRCINKA

Tak dík, málem jsem si ty vlasy zase poblíčkala. Ono se to děsně blbě meje. Ekl. Hele, nemáš něco k pití?

BSKA

Myslíš jako nějakéj to, krabicák?

PRCINKA se z té představy zvedne žaludek.

BSKA

A no jo, víno bys teď vlastně neměla, že jo.

PRCINKA jen zavrtí hlavou.

BSKA

Vodu asi, že jo... To já mám! Mám! Dvě flašky! Jsem natočil v metru na hajzliku! Moment!

BSKA odběhne. PRCINKA si unaveně sedne, kouká za ním a začíná jí připadat čím dál roztomilejší. Za chvíli přibíhá BSKA s petkou plnou vody.

BSKA

Vzal jsem tu větší. Je taková to, plnější.

PRCINKA si ji vděčně vezme a napije se.

PRCINKA

Dík. Ty jseš vlastně takovej docela hodnej, víš, Bisko?

BSKA

Hele... Mohla bys mi to... neříkat Bisko? To je takový to...

PRCINKA

No jo, ale když já nevím, jak ti mám říkat jinak.

BISKA

Jo aha, no jo vlastně. Já to vlastně asi nikdy nikomu to... Venca. Teda Václav. Jsem. Václav. No Venca prostě.

PRCINKA

Venca... To je vlastně takový docela pěkný jméno... Venca.

BISKA

(trošku pyšně)

Že jo, vid'...

Přichází DOCENT a MAMČA.

MAMČA

Pade, drahoušku, pade! Padesát korun z fondu v hajzlu a úplně k ničemu, sakra?!

DOCENT

Já to nechápu. A vybral jsem fakt ten nejlepší zámek, se čtyrma číslama! To má kombinací, to se nedá doprdele uhádnout.

MAMČA

A dals ho tam vůbec?

DOCENT

Šmarjá, nejsem přece idiot. No jasně že jsem ho tam dal, mezi ty dvě očka jsem ho provlíkl a zatočil všechny ty čísla úplně jinak, ten kufr se teď už fakt nedal otevřít!

MAMČA

Nedal, jo?

DOCENT

Ne, to prostě nešlo.

MAMČA

Tak jakto, že ty hadry v něm teda zase nejsou?

DOCENT

No já nevím! Hergot!!

PRCINKA

Ty hadry zase zmizely? To je fakt úplně zaprk... ježiškunakřížku, že ona je zase středa?!

BISKA přikývne a PRCINKA okamžitě vystartuje pryč. BISKA se rozběhne za ní. Potkají se s přicházejícím AUGUSTINEM a ROČILDEM.

ROČILD

Co se stalo, proboha?

MAMČA

Ale nic, právě zjistila, že je středa...

ROČILD

Jo ták... Hele, aspoň přiletí nějaký tantiémy, co, Langusto? Teď i těch pár stováků bude dobrejch.

AUGUSTIN

Jo. Agátor si za ně pořídí nový obvody na vraždy z vilnosti.

DOCENT

No počkej, vždyť jsi říkal...

AUGUSTIN

Říkal. Ale to jsem měl ještě smlouvu s tévé jedna, že jo.

ROČILD

Takže tedka celý ty slavný Zapeklitý případy...

AUGUSTIN

Jo. Už jen Agátor. Třinula, mimochodem. Aggrejdovali. Teď si to samo umí vymýšlet i nové postavy, takže jim to vypočítalo zbrusu nového detektiva. Kapitán Kukačka šel do předčasný penze a v nový sezóně nastupuje poručík Potápka. Sice jsou si podobný jako vejce vejci, ale autorský práva už jdou kompletně Agátoru. Teda studiu.

MAMČA

To je ale sviňárna, co? Tantiémy naslibujou, honoráře naslibujou, a nakonec leda prd a jeden utře hubu.

(významně k DOCENTOVI a ROČILDOVI)

Oni dneska vůbec lidi děsně kecaj a vymejšlej si a kdejakej důvěřivej blbeček z toho pak má akorát spoustu mrzení. Že jo?

(chystá se odejít)
No nic, já si musím ještě něco... zařídit.
Vy tři si tady beztak máte hodně co
vysvětlovat, že jo?

Odejde. *DOCENT* a *BISKA* po sobě rozpačitě koukají, *AUGUSTIN*
vůbec nic nechápe.

AUGUSTIN

O čem mluví? Vy chápete, co to mělo
znamenat?

(otočí se a volá za *MAMČOU*)
Kterej blbeček?!

OBRAZ 13 - SKLÁDKA - VEČER
AUGUSTIN, ROČILD, DOCENT

DOCENT

No, jak bych ti to, Langusto...

ROČILD

My si ty historky tak trochu vymysleli.

DOCENT

Hele, hele, brzdi, jak my? TY sis je vymyslel! Akorát BISKA se k tobě ochotně připojil, protože toho ty utáhneš na každou lumpárnu.

ROČILD

No tak já, a co? Neříkej, že to nebyla přča. Chlámali jste se tomu nakonec všichni.

AUGUSTIN na ně celou dobu jen nevěřičně zírá.

AUGUSTIN

Vymysleli? Takže to všechno... Všechny ty neuvěřitelný... Ježiš, já jsem přece takovej vůl!

ROČILD

(chechtá se)

Že jo!

AUGUSTIN

Že já vždycky každému na všechno skočím.

DOCENT

Hele, ale na rovinu - teda ani nevím, co ti napovídali o mně nebo Mamče, ovšem Biska superšpion a Ročild milionář ze smetáku, to teda promiň... To by nesežralo ani malý dítě.

AUGUSTIN

Nebo profesor deviant, že jo. Já jsem prostě naprostej osel!

DOCENT

Deviant?

(k ROČILDOVI)

Ty hovado, cos mu to navykládal?

Napůl vážně se po něm vrhne, ale ROČILD uskočí a volá vesele.

ROČILD

Co by, první co mě napadlo! Chlípník, kterýho vyhodili z univerzity, páč vojížděl studentky! Starej kurevník!

DOCENT

Ty parchante, počkej, já si tě podám!

ROČILD před ním uteče se smíchem pryč.

DOCENT (pokr.)

(k AUGUSTINOVÍ)

No že zrovna já... Co ho to napadlo, co? Tomu jsi snad nemohl věřit, já - a profesor, co?

AUGUSTIN

No tak zrovna o tomhle jsem teda ani na chvílku nepochyboval.

DOCENT

No to už snad spíš ten vošoust, kamaráde.

AUGUSTIN

Takže žádný profesor? Žádná univerzita?

DOCENT

(se smíchem)

Já? Vždyť já nemám ani maturitu, ty troubo.

AUGUSTIN

Cože? Ta přezdívka, ta francouzština - já to slyšel! - furt ležíš v knížkách, a přitom... Proč ti teda říkaj docente?

DOCENT

No právě, jako že furt ležím v těch knížkách. I strojník ve šroubárně... Ále... Jenom potřebuju zaměstnat hlavu. Jak nezaměstnám hlavu, tak se mi do ní začnou vracet ošklivé věci a ty já tam nechci. Chlastat mě nebaví, tak čtu, no. Na Armádě mají obstojnou knihovnu, a po městě je teď taky spousta budek s knížkama zadarmo. Vždycky jich pár přitáhnu, za dva tři dny to všechno přečtu, tak je tam zase vrátím a přinesu jiný... Akorát jednu si nechávám nafurt, tu má Bohu... teda Mamča děsně ráda.

AUGUSTIN

Toho Préverta, že jo? To jsem právě tehdá zrovna slyšel, moc pěkný přednes, mimochodem.

DOCENT

Tys to poznal? Tak mladej pán zná Préverta? Tak to máš u mě teda velký plus. Velký plus! ... Hele, francouzsky jsem se naučil v Alžíru, na montážích. Ještě jako mladý ucho, byl jsem tam dohromady asi tři roky, to jeden docela dost pochytlí - hlavně v tom věku to lezlo do hlavy samo.

AUGUSTIN

Páni. Tak montéra bych teda nehádal vůbec.

DOCENT

No, montér vlastně taky moc ne. Ono se střední to nějak nevyšlo, ale strejda byl svářeč a jezdil furt někde po montážích. Nevím, koho ukecal nebo uplatil, ale když jsem ve třetáku podruhý propad, vzal mě s sebou do toho Alžíru. Byl jsem tam jen taková ta děvka pro všechno, přines, podej, doběhni. Za pár korun, ale vydělal jsem si a taky jsem poprvý viděl moře, poušť - a Bohunku.

AUGUSTIN

To jako Mamču?

DOCENT jen přikývne.

DOCENT

Ona tam jezdila s kontrolorama od podniku, dělala jim papíry a tak. Byla to kočka, víš? Dlouhý vlasy, hluboký voči, postavu jak Bardotka a jak se uměla oblíkat! Jak jsme se pak vrátili, hned jsem si ji našel. Rok jsem jí nadbíhal, než se mnou šla aspoň do kina. A další dva trvalo, než jsem ji uhnal úplně. Když ze sebe konečně vymáčkla to „ano“, byl to nejlepší den mého života.

AUGUSTIN

Cože! Vy jste manželé?!

DOCENT

(*udiveně*)

To's nevěděl? To tady snad ví úplně každý, už nás ani nenapadne to někomu extra říkat.

AUGUSTIN

A dlouho?

DOCENT

Třicet let, kamaráde. Vlastně houby, třicet to bylo loni... Ne, předloni? Blbost, to tady s náma slavil velkej Jozka a toho pak na dva roky zašili, a už je zase venku... To nějak letí. No prostě třicet a něco.

AUGUSTIN

Pane jo. Ale to přece nejste celou dobu na tady, ne? Za tím bude něco smutnýho, to je mi jasný... Ale víš co, nechci být dotěrnej, jestli se ti o tom nechce mluvit, nech si to pro sebe, tohle já chápu.

DOCENT

Ty jseš fajn kluk, Langusto. Díky...

Poplácá vděčně Augustina po rameni.

OBRAZ 14 - SKLÁDKA - VEČER
AUGUSTIN, DOCENT, MAMČA

Ukáže se, že MAMČA je už chvíli zpovzdálí poslouchá. Přichází k nim.

MAMČA

Ale jen mu to řekni, jednou se to stalo a čas nevrátíš, tak co. Ať tady mladej vidí, jak to v životě opravdu chodí...

DOCENT

Ještě před chvílí jsi nechtěla slyšet o minulosti ani zmínku!

MAMČA

Jo. A taky mi to pořádně šrotuje v hlavě celý odpoledne. Už jsem se rozhodla. Je prostě blbost strkat hlavu do písku a tvářit se, že ten slon uprostřed místnosti neexistuje. Beztak před tím takhle utíkám akorát přes den a každou noc mě ty vzpomínky stejně zase doženou a zalehne mě to jak těžkej balvan. Už toho mám prostě dost.

DOCENT se na ni láskyplně podívá a pohladí ji. Pak kývne a pomalu jde dopředu. Začíná flashback jako v předchozích případech. AUGUSTIN vytáhne notes a začne si dělat poznámky.

DOCENT

Dokud byly děcka malý, bylo všechno zlatý, docela normální rodina se vším všudy. Teprve až přišla puberta, začlo to jít do kopru...

Na scénu vejde ROČILD v roli učitele s deskami.

UČITEL (ROČILD)

Vaše dcera Marie dnes zase...

DOCENT ho rázně přeruší.

DOCENT

Vypadni, tohle já si chci říkat sám.

ROČILD odejde, flashback skončí. DOCENT si unaveně sedne.

DOCENT

Majda, to je ta starší, se spustila už ve čtrnácti s takovým pankáčem podobaným. Zakazovali jsme jí to, co to šlo, hlídali ji na každém kroku, ale stejně pořád zdrhala, koncerty, mejdany, sem tam nepřišla domů - a nakonec skončila v šestnácti zbouchnutá. Sice naštěstí...

MAMČA při tom slově nadskočí a DOCENT se hned zarazí a omlouvá se jí.

DOCENT (pokr.)

Ježiš, promiň! Vždyť víš, že to tak nemyslím.

MAMČA

(smutně)

Potratila ve třetím měsíci, beruška moje!

DOCENT

A nepřestala to nikdy dávat za vinu nám. Od té doby to mezi náma přestalo fungovat úplně. Byla víc pryč než doma, na školu se vykašlala úplně. A hned jak jí bylo osmnáct, zdrhla s tím pankáčem někam do Holandska.

MAMČA

Antverpy jsou v Belgii, ty pako. Už se nikdy nevrátila... Občas poslala aspoň pohled nebo lístek k vánocům, ale vždycky bez zpáteční adresy. Už je to dost dlouho, co přišel ten poslední...

DOCENT

Ona nás musí strašně nenávidět.

MAMČA

Ale vždyť my jí přece nechtěli ublížit! Snažili jsme se ji jenom chránit, princeznu naši copatou!

MAMČA se rozbřečí a DOCENT ji obejmě a chlácholí ji.

DOCENT

Tomík, to jako syn, akorát nastoupil na gympl, když Majda zdrhla.

(pokr.)

DOCENT (pokr.)

S ním problémy nebyly, strašně hodnej kluk, a chytřej. Ještě během školy si založil něco jako firmu přes počítače, něco na těch internetech vymýšlel, já tomu nikdy nerozuměl. Furt zavřenej v pokoji u počítače a cosí tam celý dny a noci programoval.

MAMČA

Na vánoce před maturitou nám sám o sebe koupil novou televizi. Takovou tu placatou, děsně velikánskou.

DOCENT

Říkali jsme mu, že se úplně zbláznil. A akorát se smál, ať si zvykáme.

MAMČA

No, zvyknout jsme si teda moc nestihli.

DOCENT

Jo. O pár měsíců později si pro něj přijeli policajti. Vytáhli si ho rovnou od toho počítače, ten si odvezli i s ním, a všechny ty dráty a krabičky kolem taky.

MAMČA

I v novinách o tom tehdy psali. Policie rozkryla rozsáhlou síť počítačových pirátů... Na tom jeho počítači u nás doma prý našli ukradených programů a kdovíčeho že prej za miliony.

DOCENT

Tři a půl milionu to spočítali! On ten náš mamlas s kamarádem to nejen někde kradli, ale hlavně to pak prodávali na internetu. A to byl oheň na střeše. Samozřejmě nezletilej, takže to spadlo všechno na nás. Museli jsme prodat chatu, auto a exekutoři sám doma ještě zabavili všechno, co mělo nějakou cenu.

MAMČA

Na tu placatou televizi jsme koukali jen ty jedny vánoce. Hezký obrázky to byly, to zas jo...

DOCENT

Prosim tě, obrázky! Hlavně jsme skončili s holým zadkem a klukem u soudu. Jenomže čert se na malou hromadu nevysere, kamaráde.

MAMČA

Jo. Ten samej rok taky zkrachovala ta firma, co jsme u ní oba dělali. Celej život jsme se motali kolem oprav prastarýho ruskýho potrubí a čerpadel a nic jinýho neuměli. Ze dne na den jsme oba skončili na pracáku, pořád ještě s obrovskýma dluhama.

DOCENT

A mladej se nakonec zdejchnul někam do Států, aby na něj nemohli. Je zašitej kdesi v Los Angéles po cizím jménem a opravuje tam auta.

MAMČA

A my měli obstavený i ty dávky z pracáku, oba s nervama na dně.

DOCENT

Asi tak rok jsme se jenom užírali, snažili se shánět práci a oba chlastali první ligu. Pak přestalo zbývat i na nájem. Prodali jsme to málo, co zbylo a nastěhovali se do takový boudy ve starým přístavu. Čtyry holý zdi, ale aspoň tam byly kamna a střecha nad hlavou.

MAMČA

Jo. A další jaro přijeli s bagrama a zbourali nám i tu střechu.

DOCENT

Prej projekt rekultivace přístavní čtvrti. Dneska je tam obrovský parkoviště.

MAMČA

Nakonec jsme skončili tady.

DOCENT

Tak co, je to na tebe dost hlubokej lidskej příběh, Langusto?

MAMČA

Mildo, nech toho. Poslední, co teď chci,
se znova začít užírat a litovat se.

DOCENT

Ale vždyť já vím, Mamčo.

MAMČA

A neříkej mi Mamčo, sakra. Odted' jsem
pro tebe zase Bohunka!

*Dojatý DOCENT ji obejmě a hladí ve vlasech. AUGUSTIN zatím
sklopne poznámky a tiše se vytratí. Stmívačka.*

OBRAZ 15 - SKLÁDKA - DEN

ROČILD, AUGUSTIN, později DOCENT a MAMČA

O měsíc až dva později

ROČILD sedí a žere chleba s čímsi nevábnyým. Občas něco vyprskne a vyndá z chleba něco nepěkného a zahodí to. Přichází AUGUSTIN s pořádným štosem papírů a tužkou, hned jak se přiblíží, zkříví obličej odporem.

AUGUSTIN

Fuj, co to je za smrad?!

ROČILD

Hele, nějaká tláča. Trošku prošlá, ale jde to.

AUGUSTIN

Jde to? Vždyť smrdí na hony daleko. ...
Brr, a vypadá to teda dost nechutně.

ROČILD

(s plnou pusou)

No jo, ale jeden musí taky něco žrát, že jo. Náhodou už to mám zmáknutý. Musíš si vyčihnout za supermarketem tu správnou chvíli po zavíračce, když ostraha už zaleze a popeláři ještě nepřijeli. Tam je vyhozenýho žrádla, to by jeden brečel. A většina toho úplně v pohodě, fakt.

AUGUSTIN

Já to nechápu, takovej gurmán, to bylo furt samý burgundský a eskargoti na estragonu a žabí stehýnka - a teď tady cháluješ takovej ekl! To je snad lepší zůstat o hladu!

ROČILD

Vážně jo? Hele, kdys měl naposled fakt hlad? Myslím jako vopravdovej hlad, že se ti břicho kroutí v křeči a žral bys i vomítku?

AUGUSTIN

No, vlastně...

ROČILD

Nikdy! To mi nemusíš povídat. Páč jinak bys takový krávoviny nevykládal. Když je opravdu hlad, nacpeš do pupíku cokoli, co se v něm má šanci udržet. A náhodou, on tenhle chleba je sice trochu tvrdší a ta tláča lehce sejrová, ale jinak to je fakt docela dobrý. Když byl hlad, tlačil jsem i horší věci. To poznáš sám. Až pan Hlad, myslim ten opravdovej, jednou přijde, a i ta řídká polívka od Armády bude v nedohlednu, uvidíš, co ještě milerád překousneš, kamaráde.

AUGUSTIN se otřese odporem. Pak váhavě sáhne do kapsy a vytáhne doutník, co mu dal ROČILD, a podává mu ho.

AUGUSTIN

Hele, nechtěl bych tě nějak urazit, ale mohl by sis to zase vzít? Já doutníky vlastně moc nemusím.

ROČILD se rozzáří a po doutníku lacině chňapne.

ROČILD

Jé, já už ani nedoufal... Páni, den je hnedka krásnější! No pojď k papasítovi, ty moje ěuníto!

Pomazlí se s doutníkem a schová si ho láskyplně do kapsy. Přichází DOCENT s pomačkaným oblekem v ruce a za ním MAMČA.

DOCENT

Nechutný je to, úplně nechutný. No čichni si! Podívej na to!

MAMČA

No tak k tomu už nečucej, nechá se to vyvětrat a bude to zas dobrý.

AUGUSTIN

Jé, tak tohleto jsou ty slavný hadry?

DOCENT

Jo. Hnus, co?

AUGUSTIN

Trochu zmačkaný, ale nevypadaj špatně.

DOCENT

Ale prdlajz zmačkaný. Teda jo, to taky, ale čuchni, jak smrděj! Úplně durch propocený. To je puch jak v šatně Sparty po finále extraligy!

ROČILD

No fuj, jděte s tím někam, to úplně přebilo tu moji tláču!

AUGUSTIN

A ty teda furt nevíš, kdo ti je bere a proč?

DOCENT

No kdybych to sakra věděl, tak...

AUGUSTIN

Ale takto se dá přece nějak zjistit ne? Hele, támhle jsem viděl kus skelný vaty, tak to tím vycpi a hned uvidíš ten tanec, až je na sebe někdo příště navlíkne. Toho na tuty poznáš!

MAMČA

No vidíš, skvělej nápad! To ty detektivky. Kriminální mozek se holt nezapře.

DOCENT s MAMČOU hned začnou cpát skelnou vatu do rukávů a nohavic obleku.

DOCENT

Ale tohle už pak na sebe neoblíkne vůbec nikdo!

AUGUSTIN

Ale jo, to se pak dá vykartáčovat. Když to víš, tak se toho pak zbavíš - ale jak to někdo neví, bude poškrábanej jako by se válel ve skladu struhadel, to ti garantuju!

ROČILD

Hele, já mám schovanej takovej starej kartáč, ještě docela pěknej, ti ho pak půjčím.

MAMČA

(pokývne k Augustinovým papírům)

MAMČA (pokr.)

Tak jak jsi s tím daleko?

AUGUSTIN

(posmutní)

Vlastně skoro hotový. Včera jsem trochu přepsal tu poslední scénu, jak's mi poradila. Je to fakt mnohem lepší. Už to potřebuje celý jen trochu doladit a je to.

(už opravdu sklesle)

Ale vážně nevim. Podle mě je to stejně úplně na prd. Kdo dneska bude chtít černou komedii o vágusech ze smetáku, navíc od idiota, co se nechá vyhodit i z tévé jedna. Nikdo. Vlastně si tu celý tejdney tahám triko úplně zbytečně...

ROČILD

(ukazuje na rukopis scénáře)

Hele, teď jseš úplně jak ten tvůj nihilistickéj Emo Emil! Jestli se taky začneš chtít furt podřezávat tupejma předmětama, tak prosimtě někde jinde, jo?

MAMČA

Ale ten je náhodou děsně vtipnej!

DOCENT

Jo, třeba ta scéna, jak se zkouší oběsit na těch gumovejch kšandách, vždycky si na to vzpomenu a chechtám se nahlas!

ROČILD

Hele, fakt, je to dobrý, neboj se toho. Byli by blbý, kdyby ti takovejhle scénář nervali z rukou!

DOCENT s MAMČOU dokončili vycpávání obleku a teď ho opatrně odnášejí. DOCENT se ošívá a drbe a snaží se vytahovat kousky vaty z rukávů.

DOCENT

Sakra, to kouše jak pes už teď. Ročilde, nepůjčil bys mi ten kartáč radši hnedka?

ROČILD souhlasí a odejde s DOCENTEM a MAMČOU. AUGUSTIN si sedne a pustí se do oprav rukopisu. Tváří se ale stále nešťastněji, až nakonec praští papíry vedle sebe a dá si hlavu do dlaní. Stmívačka.

INTERMEZZO - SKLÁDKA - NAD RÁNEM
AUGUSTIN, DOCENT, MAMČA

AUGUSTIN je úplně na mol a spí, vedle něj jedna nebo dvě krabice od laciného vína. Přichází *DOCENT* a *MAMČA*. Potichu obhlížejí situaci a ujišťují se, že je *AUGUSTIN* v pořádku. Po chvíli najdou v barelu jeho ohořelý rukopis. Naštěstí je očouzený jen na okraji, jinak je text kompletní.

MAMČA

Bože můj, to je ale pitomec!

DOCENT

Hele, víš, jak to nakonec pojmenoval?
„Vyhořelí“!

MAMČA

Spíš Ohořelí, ne?

DOCENT si rukopis chvíli beze slova prohlíží a pak se rozhodne.

DOCENT

Bohunko, co dneska stojí poštovní známka?

MAMČA hned pochopí, oč mu jde. Vytáhne odněkud kasičku a podá mu pár drobných. *DOCENT* si je vezme, přikývne a odejde i s rukopisem pryč. *MAMČA* vytáhne nějaký větší hadr a opatrně *AUGUSTINA* přikryje. Pak potichu odejde. Stmívačka.

OBRAZ 16 - SKLÁDKA - DEN

MAMČA a PRCINKA, později všichni

O měsíc až dva později

Přichází už velmi těhotná PRCINKA, s hekáním si podpírá záda, za ní MAMČA s pletením a dvěma různě strakatými klubky neurčitých barev.

MAMČA

Tak už si vyber! Jsou to sice rozpáraný starý svetry, ale na Armádě mi to Miluška pořádně vyprala a pro to malý pořádněj teplej pytel na spaní potřebuješ! Akorát furt nevím, jestli tenhle, nebo tenhle!

PRCINKA

A jakej v tom je rozdíl pořád? Vždyť je to stejný!

MAMČA

Jak stejný? Tohle je přece pro holčičku...
(ukáže jedno klubko)

...a tohle pro kluka!

(ukáže druhé, nepřiliš odlišné klubko)

To ti přece nemůže být jedno.

PRCINKA

A copak já vim, jestli to bude kluk nebo holka? ... Ježiškunakřížku, já bych si tak dala cigáro!

MAMČA

Vždyť ti to doktor Fichtl nabízel, že ti to řekne, a tys nikdy nechtěla!

PRCINKA

Jenomže to on mi chtěl nejdřív zase patlat ten rubikant na břicho! A to studí a je to hnusný.

MAMČA

No tak budeš překvapená, no.

Vybírá z klubek, nakonec nad tím rezignovaně mávne rukou.

MAMČA (pokr.)

A tak já to teda namíchám napůl a bude to holt unisex.

PRCINKA

(zděšeně)

Cože! Jakej sex?! Já mám fakt chuť jenom na to cigáro!

MAMČA

To znamená, že to bude pro holčičku i pro kluka, ty trdlo.

Kdesi vzadu se ozve nářek a nadávky. Po chvíli se objeví BISKA v DOCENTOVĚ obleku s taškou v ruce, kulhá, je celý podrápaný a nadává jak špaček. Hned všechno odhodí a začne si stahovat sako i kalhoty a neobratně se čistit od skelné vaty. Mezi nadáváním se přitom přesto tváří zvláště štěstěně.

Přiběhnou i DOCENT, ROČILD a AUGUSTIN a diví se, kdo tu tak řve.

DOCENT

Ty vole, tak to jseš ty, ty hovado?
Celou tu dobu's to byl ty?!

MAMČA

Mildo, neubližuj mu!

DOCENT se vrhne po BISKOVI a chce ho snad praštit. Ale BISKA jen omluvně rozhodí rukama a pitomě se usmívá. DOCENT se zarazí a nakonec jen mu vrazí jen neškodnou herdu.

DOCENT

Ty... debile. Myslím, že mi máš aspoň co vysvětlovat.

BISKA

No jo, no. Fakt sorry, Docente, fakt. Ale jinak to to, nešlo, nemoh' jsem nic říct. Kdyby to neklaplo, musel bych asi to, chodit kanálama a mezi váma už bych se nemohl ukázat. A Barunka by mě už vůbec to, nechtěla.

AUGUSTIN

Kdože? Jaká Barunka zase?!

PRCINKA

Bára jsem já přece. Ježíškunakřížku, dyk vy ani nevíte, jak se jmenuju, že jo?!

(k BISKOVI)

Ale já to taky nechápu, Venouši. Co se to tady děje? A proč teda furt kradeš ty hadry?

DOCENT

A jak?! Doprdele, JAK to děláš?!

ROČILD

Milda, Barunka, Venouš. Já se tady normálně přestávám úplně orientovat!

BISKA

To všechno kvůli Barušce. Když já ji děsně to, miluju!

Vrhne po PRCINCE zamilovaný pohled, který ona opětuje. Jde k němu a obejmou se. PRCINKA se okamžitě odtrhne a začne ze sebe ometat ostrá vlákna skelné vaty.

PRCINKA

Ježiškunakřížku, to děsně škrábe, jau!

ROČILD

Vydrž, tady byl někde ten kartáč!

Vrhnou se mezi hromady a kartáč se hned najde a podávají ho PRCINCE. Vezme si ho ale BISKA a začne ji oprašovat a ona se ochotně nechá. Pak se BISKA pustí do kartáčování sebe. Vypadá, že mu to dělá moc dobře a po chvílce se mu uleví. Ometá se důkladně dál a přitom vypráví.

BISKA

Tak každej ví, proč se mi říká Biska, že jo.

AUGUSTIN

No to teda nevím - nebo to s tím agentem teda nebylo celý vymyšlený?

BISKA

Cože? Jo, to jo, jasně, prosim tě... Ne, já ale vždycky chtěl to, dělat šerifa, teda jako sekuriťáka. Snažil jsem se roky, ale nikde mě nevzali. Že nemám maturu a nesplňuju to, požadavky a vůbec. Až si ze mě všichni dělali prču a začli mi říkat Biska... Ale Prcin... Barunka mi zase nakopla motor a já se kousnul. Rozhodl jsem se, že to dokážu - a až budu mít pořádnou práci, tak si ji vezmu a vytáhnou ji odsud!

PRCINKA

(dojatě)

Jé, Venouši, fakt?

MAMČA

A tos nemoh normálně říct? Bysme ti přece všichni pomohli!

BISKA

Jo, to tak. A hned jak by mě vyrazili z nějaký zkoušky, tak bych byl všem to, pro smích, že jo. Vždyť já všechno dělal nejmíň natřikrát. To bych nedal, to fakt ne... Muselo to být na tajňačku.

DOCENT

A proto's mi musel krást moje památeční svatební kvádro, ty hovado?

BISKA

Musel. Potřeboval jsem slušný hadry a tyhle byly jediný, o kterých jsem věděl. A navíc mi seděj jak ulitý.

DOCENT

A že jsem je měl zamčený v kufru, to ti nevadilo?!

BISKA

No zamčený... Vždyť ty zámky se dají otevřít jedním hmatem poslepu, prosim tě.

DOCENT

Cože?! I ten novej visací? S číslama?!

BISKA

Pche. To není zámek, ale to, dětská hračka.

ROČILD

Hele, tys měl fakt zůstat u těch bytů, jako zloděj bys byl za vodou.

BISKA

(vystartuje po něm)

Tak tohle už neříkej, nikdy! Že já vůl ti to vůbec kdy povídal.

(k ostatním)

Jo, mohl jsem dělat to, byty. Kdysi mě jeden ukecal na čórku, otevřít zámek byla sranda, ale jak jsem pak viděl ten cizej byt a všechny věci a dětskej pokoj s hračkama a představil si ty lidi, kterým bysme ty jejich věci to, tak jsem se otočil na fleku a zdrhnul odtam. Tohle ne, to já fakt nemůžu.

(k PRCINCE)

Já se chci živit slušně. Mít normální to, práci. A bejt jednou dobrej táta, víš?

Dojatá PRCINKA se rozbřečí.

BISKA

Nebul, ty tůnto. Protože víš co? Protože to tak bude. Byla to fuška, to zas jo.

DOCENT

Takže ty fleky byly tehdy od křídý.

BISKA

No jo.

DOCENT

A jak byly durch propocený a smradlavý...

BISKA

Joj, maturitní písemky. Ani mi to nepřipomínej. Dodělat si rozdílovky a dodatečnou maturu byl horor. A k tomu ty bezpečácký kurzy. Vůbec nejhorší byly střelby. Ty jsem udělal asi až na desátej pokus, to mi vůbec nešlo...

DOCENT

To byl ten střelnej prach!

BISKA

No jo, na tý střelnici mě mordovali celý hodiny. Ale víte co? Mám to všechno, hele!

Zvedne tašku, se kterou přišel a vytáhne z ní štos papírů.

BISKA

Sledujte a zírejte! Zbroják! Certifikát a licence. Maturitní vízo! Doporučení! A tady to vůbec nejlepší...

Dojde k PRCINCE a vezme ji kolem ramen.

BISKA

To je hlavně dárek pro tebe, Barunko. Od prvního nastupuju jako sekuriťák do toho novýho nákupáku a tohle...

(vytáhne z kapsy klíč)

...je klíč od služební garsonky, co jsem nafasoval.

PRCINKA

No neke! Bis... Venouši... Ježiškunakřížku, to je... No kurva!

Chytne se za břicho a celá ztuhne

MAMČA

Co se děje, Prcino? To jako už? Zrovna teď?

PRCINKA jen přikývne a se zathnutými zuby a v panice neví, co dělat.

BISKA

(zmatený a neví, co dělat)

Co se děje? Co je? Co mám...?

ROČILD

Šmarjá, rodit bude, ne asi, ty pako. Seberte její věci, ty jí pomoz a jedem. Já venku seženu nějaký auto a padáme. Fofr, čekám venku!

ROČILD odběhne ven. MAMČA rychle najde nachystanou tašku s pár věcmi a pomáhá BISKOVI odvézt PRCINKU. Odejdou ven za ROČILDEM.

OBRAZ 17 - SKLÁDKA - DEN

AUGUSTIN a DOCENT, později MAMČA

AUGUSTIN

Panejo, tak to byl teda hukot. To bych ani do scénáře nevymyslel.

DOCENT

Ale vymyslels tam jiný věci, je náhodou skvělejš i tak.

AUGUSTIN

No jo. Ale s tím je stejně ámen. Spálil jsem ho, nezbyl po něm ani popel.

DOCENT

Aby ses ještě nedivil. Život umí překvapit.

Vrací se MAMČA s jakousi vizitkou v ruce, udiveně se ohlíží zpátky a nakonec podává vizitku AUGUSTINOVÍ.

MAMČA

Hele, venku stojí nějakej papaláš a shání tě, Langusto. Sem vlízt nechce, že prej by si ušpinil boty. Má takový naleštěný.

AUGUSTIN zírá na vizitku a je v šoku.

AUGUSTIN

Tohle ti dal ten chlap?

MAMČA

Jasně.

AUGUSTIN

A čeká tam venku?

MAMČA

No vždyť to povídám.

AUGUSTIN

Víš kdo to je?!

MAMČA

No tak asi ten, co tam je napsanej, ne? Copak znám všechny potentáty od filmu?

AUGUSTIN

Ale tohle je teda zatraceně nějakěj
potentát!

Vyběhne ven.

DOCENT

Co je? Fakt tam někdo je?

MAMČA

No jo. Nějakej nóbl vošoust. Na kartičce
má "výkonný producent" a v rohu obrázek
s kamerou. Však on nám to Langusta poví,
počkej si.

*DOCENT se jen diví a kouká, kdy se zase objeví AUGUSTIN.
Najednou si vzpomene.*

DOCENT

Vždyť já bych úplně zapomněl! Co ta
Prcina, prosim tě? Kde jsou?

MAMČA

V pohodě, jako bys neznal Ročilda. Než
jsme tam přišli, už stál uprostřed ulice
a zuřivě mával na auta. První, co se mu
nestačilo vyhnout a zastavilo, okamžitě
zmermomocnil, řidiči vyřval díru do
hlavy, všichni se tam nasoukali a frčí
do porodnice. Málem jsem jí ani
nestačila vrazit tu tašku.

DOCENT

Tak hlavně aby to stihli.

*Vrací se AUGUSTIN. Nese svůj ohořelý rukopis a vypadá úplně
konsternovaně.*

AUGUSTIN

Tohleto... To vy dva, že jo?

MAMČA

Nehodláš nám doufám nadávat?

AUGUSTIN ji místo odpovědi obejme a vrazí pusou na čelo.

AUGUSTIN

Nadávat... Nevim, jak vám poděkovat!
Normálně to chtějí točit. Celovečerák!
(pokr.)

AUGUSTIN (pokr.)

Hele, on na mě čeká, jedem do studia podepsat smlouvu a ladit nějaký detaily. Až se to trochu setřese a uklidní a dostanu honorář, slibuju, že se o vás postarám. Vytáhnu vás odsud!

DOCENT

No dík, ale to fakt nemusíš.

MAMČA

Hele, my se tady vlastně máme fajn. Tady je klid a venku spousta hnusnejch věcí.

DOCENT

Ono je nám tady vlastně dobře... Ale ty si to tam užij! Držíme palce!

MAMČA

Zlom vaz, Langusto!

AUGUSTIN jim zamává a nadšeně odběhne. DOCENT si povzdechne a sedne si. MAMČA se uvelebí vedle něj a sáhne po štrikování.

MAMČA

Myslíš, že se ještě vrátí?

DOCENT

(zavrtí hlavou)

Zapomene. Jako všichni. Nikdo nechce zpátky.

Chvíli sedí tiše.

MAMČA

Mildo, přečti mi to.

DOCENT se na ni usměje a vyloví ohmatanou knihu. Nalistuje správnou stránku a procítěně recituje.

DOCENT

Kel žúr somenů
Nu som tuležúr, monamí
Nu som tutlaví, monamúr
Nunu zemon enu vívon
Nu vívon e nunu zemon
E nune savon pase kuse kulaví
E nune savon pase kuse kuležúr
E nune savon pase kuse kulamúr

Konec.